॥ त्रिपुरसुन्दरीमानसपूजास्तोत्रम् ॥

த்ரிபுரஸுந்தரீ மானஸபூஜா ஸ்தோத்ரம்

(1)

मम न भजनशक्तिः पादयोस्ते न भक्ति -
र्न च विषयविरक्तिर्ध्यानयोगे न सक्तिः ।
इति मनसि सदाहं चिन्तयन्नाद्यशक्ते
रुचिरवचनपुष्पैरर्चनं सञ्चिनोमि ॥

மம ந பஜந சக்தி: பாத யோஸ்தே ந பக்தி:
ந ச விஷயவிரக்தி: த்யாநயோகே நஸக்தி:
இதிமநஸி ஸதாஹம் சிந்தயன் ஆத்யசக்தே
ருசிர வசனபுஷ்பை ரர்சனம் ஸஞ்சிநோமி॥

ஹே ஆதிசக்தியே! உனது திருவடிகளை சேவிக்கப் போதுமான சக்தியுமில்லை; பக்தியுமில்லை, அல்லது உலக விஷயங்களிலிருந்து விரக்தியுமில்லை, தியானம், யோகம் இவற்றில் பற்றுமில்லை. என்றிவ்வாறு எண்ணுவதுடன் இந்த அழகிய வார்த்தைகளாகிய புஷ்பங்களால் அர்ச்சனையை செய்ய முற்படுகிறேன்.

(2)

व्याप्तं हाटकविग्रहैर्जलचरैरारूढदेवव्रजैः
पोतैराकुलितान्तरं मणिधरैर्भूमीधरैर्भूषितम् ।
आरक्तामृतसिन्धुमुद्धुरचलद्वीचीचयव्याकुल -
व्योमानं परिचिन्त्य सन्ततमहो चेतः कृतार्थीभव ॥

வ்யாப்தம் ஹாடகவிக்ரஹைர்ஜலசரைராரூட
தேவவ்ரஜை:
போதை ராகுலிதாந்தரம் மணிதரைர்பூமீதரைர்
பூஷிதம்।
ஆரக்தாம்ருதஸிந்து முத்தர சலத்வீசீசய வ்யாகுல
வ்யோமானம் பரிசிந்த்ய ஸந்ததமஹோ சேத:
க்ருதார்த்தீபவ॥

ஏமனமே! தங்க விக்ரஹங்களாகிய ஜலஜந்துக்கள் விழுமியிருப்பதும், வாஹனத்தில் ஏறிய தேவர்கூட்டமாகிய படகுகளால் கலக்கமுற்ற உட்பகுதியையுடையதும், மணி ஹாரங்கள் மிளிரும் தேவர்களாகிய மலைகள் சூழ்ந்ததும், கட்டுக் கடங்காமல் கிளம்பிய அலைகள் ஆர்பரிக்கும் மேற்புறத்தை யுடையதுமாகிய சிவந்த அம்ருதக் கடலை எண்ணி எண்ணி பெருமைப்படுவாயே!

(3)

तस्मिन्नुज्ज्वलरत्नजालविलसत्कान्तिच्छटाभिः स्फुटं
कुर्वाणं वियदिन्द्रचापनिचयैराच्छादितं सर्वतः ।
उच्चैः श्रृङ्गनिषण्णदिव्यवनितावृन्दाननप्रोल्लस –
द्गीताकर्णननिश्चलाखिलमृगं द्वीपं नमस्कुर्महे ॥

தஸ்மின் உஜ்வ லரத்னஜால விலஸத் காந்திச்
சடாபிஸ்புடம்
குர்வாணம் வியதிந்த்ரசாப நிசயை ராச்சாதிதம்
ஸர்வத:।
உச்சை: ச்ருங்கநிஷண்ண திவ்யவநிதா ப்ருந்தா
நநப்ரோல்லஸத்
கீதா கர்ணந நிஸ்சலாகில ம்ருகம் த்வீபம்
நமஸ்குர்ம ஹே॥

அங்கு பளபளப்பான ரத்ன மணிகளின் காந்தியால் விளங்குவதும், அதனால் ஆகாயத்தை இந்திரவில் மறைத் திருப்பதுபோல செய்வதும், உச்சியின்மேல் உட்கார்ந்து தேவ லோகமங்கையர் பாடுவதைக் கேட்டு மகிழும் மான்களை யுடையதுமாகிய த்வீபத்தைப் போற்றுகிறோம்.

(4)

जातीचम्पकपाटलादिसुमनस्सौरभ्यसंभावितं
ह्रींकारध्वनिकण्ठकोकिलकुहूप्रोल्लासिचूतद्रुमम् ।
आविर्भूतसुगन्धिचन्दनवनं दृष्टिप्रियं नन्दनं
चञ्चच्चञ्चलचञ्चरीकचटुलं चेतश्चिरं चिन्तय ॥

ஜாதீசம்பக பாடலாதிஸுமன: ஸௌரப்யஸம்பாவிதம்
ஹ்ரீங்காரத்வனி கண்டகோகிலகுஹூ

ப்ரோல்லாஸி சூதத்ருமம்।

ஆவிர்பூத ஸுகந்தி சந்தனவனம் த்ருஷ்டிப்ரியம்

நந்தனம்

சஞ்சச்சஞ்சல சஞ்சரீக சடுலம் சேத ஸ்சிரம்

சிந்தய॥

ஹே மனமே! நீ உல்லாஸமாகப் பறக்கும் தேனீக்கள் நிரம்பிய, கண்ணுக்கினிய நந்தன வனத்தை நினைத்து பூரிப்பாயாக. அந்த நந்தனவனத்தில் சந்தனமரங்களும், ஹ்ரீங் காரத்வனியெழுப்பும் குயிலின் குஹூ என்ற குரலால் குதூ ஹலிக்கும் மாமரங்களும், ஜாதி, சம்பகம், பாடலம் ஆகிய மரங்களும் வாசனை வீச விளங்குகின்றன.

(5)

परिपतितपरागैः पाटलक्षोणिभागो
विकसितकुसुमौघैः पीतचन्द्रार्करश्मिः।
अलिशुकपिकराजीकूजितैः श्रोत्रहारी
स्फुरतु हृदि मदीयें नूनमुद्यानराजः॥

பரிபதித பராகை: பாடல க்ஷோணி பாக:
விகஸித குஸுமௌகை: பீத சந்த்ராக்க ரச்மி:।
அலிசுகபிக ராஜீ கூஜிதை: ச்ரோத்ரஹாரீ
ஸ்புரது ஹ்ருதி மதீயே நூன முத்யாநராஜ:॥

பாடல் விருக்ஷத்தினடியில் மகரந்தப் பொடிகள் வீழ்ந் துள்ளது. மலர்ந்த புஷ்பங்கள் சந்திரன் சூர்யன் ஆகியோரது கிரணங்களை உட்கொள்கின்றன. தேனீக்கள், குயில்கள், கிளிகள் இவற்றின் கூச்சல் காதுக்கு இனிமையாக உள்ளது. இவை நிரம்பிய சிறந்த உத்யானம் என் மனதில் பிரகாசிக்கிறது.

(6)

रम्यद्वारपुरप्रचारतमसां संहारकारिप्रभ
स्फूर्जत्तोरणभारहारकमहाविस्तारहारद्युते ।
क्षोणीमण्डलहेमहारविलसत्संसारपारप्रद
प्रोद्यद्भक्तमनोविहार कनकप्राकार तुभ्यं नमः ॥

ரம்யத்வார புரப்ரசாரதமஸாம் ஸம்ஹார காரிப்ரப
ஸ்பூர்ஜத்தோரண பாரஹாரக மஹா
விஸ்தாரஹாரத்யுதே।
க்ஷோணீ மண்டல ஹேமஹார விலஸத்ஸம்ஸார
பாரப்ரத
ப்ரோத்யத் பக்த மனோவிஹார கநகப்ராகார
துப்யம் நம:॥

அடுத்து, அழகான முகப்பு வாயிலின் பக்கமுள்ள இருளைப் போக்கும் ஒளி பொருந்திய தோரணத்தின் பாரத்தை ஈர்க்கும் மிகப் பெரிய ஹாரத்தையுடையது தங்கமயப்ராகாரம். அதற்கும் நம் நமஸ்காரங்கள் உரித்தாகின்றன. அந்தப் ராகாரம், பூமியின் தங்க ஹாரமோவென்றதிசயிக்கத்தக்கதாயும், ஸம்ஸாரத்தினின்று கரையேற்றுவதாயும் பக்தர்களின் மனமகிழ்ச்சிக்குரியதாயும் உள்ளது.

(7)

उद्यत्कान्तिकलापकल्पितनभःस्फूर्जद्वितानप्रभः
सत्कृष्णागरुधूपवासितवियत्कोष्ठान्तरे विश्रुतः ।
सेवायातसमस्तदैवतगणैरासेव्यमानोऽनिशं
सोऽयं श्रीमणिमण्डपोऽनवरतं मच्चेतसि द्योतताम् ॥

உத்யத்காந்தி கலாபகல்பிதநப: ஸ்பூர்ஜத்விதாநப்ரப:
ஸத்க்ருஷ்ணாகரு தூப வாஸித
வியத்கோஷ்டாந்தரே விச்ருத:।
ஸேவாயாத ஸமஸ்ததைவத கணை: ஆஸேவ்ய
மாநோऽநிசம்
ஸோऽயம் ஸ்ரீ மணிமண்டபோऽனவரதம்
மச்சேதஸித்யோததாம்॥

சேவை நிமித்தம் வந்த தேவர்கள் அனைவரும் சேவிக்கும் இந்த மணிமண்டபம் என் மனதில் எப்பொழுதும் மிளிரட்டும். அந்த மண்டபம், மேல் நோக்கிப் பரவும் காந்திமண்டலமே விதானமாகக் கொண்டது. அதில் சந்தனப்பொடி தூபத்தின் மணம் ஆகாச வெளியை மணமிக்கதாகச் செய்கிறது.

(8)

क्वापि प्रोद्भटपद्मरागकिरणव्रातेन संध्यायितं
कुत्रापि स्फुटविस्फुरन्मरकतद्युत्या तमिस्रायितम् ।
मध्यालम्बिविशालमौक्तिकरुचा ज्योत्स्नायितं कुत्रचि -
न्मातः श्रीमणिमन्दिरं तव सदा वन्दामहे सुन्दरम् ॥

க்வாபி ப்ரோத்பட பத்மராக கிரணவ்ராதேந
ஸந்த்யாயிதம்
குத்ராபி ஸ்புட விஸ்புரன்மரகதத்யுத்யா
தமிஸ்ராயிதம்।
மத்யாலம்பி விசாலமௌக்திகருசா ஜ்யோத்ஸ்னாயிதம்
குத்ரசித்
மாத: ஸ்ரீ மணிமந்திரம் தவ ஸதா வந்தாமஹே
ஸுந்தரம்॥

ஹே தாயே! அழகிய உனது மணிமந்திரத்தை எப்பொழுதும் வணங்கிநிற்கிறோம். அம்மணிமந்திரத்தின் ஒரு பகுதியில் மிகப்பெரிய பத்மராகக்கற்களின் ஒளி வீசுவதால் ஸந்தியாகாலமோ வெனத் தோற்றமளிக்கிறது. வேறொரு பாகத்தில் மிகத் தெளிவாக மரகதப் பச்சைகளால் இருள்சூழ்ந்தது போலவும், நடுவில் தொங்கும் முத்து மாலைகளின் காந்தியால் நிலவு தோன்றியது போலவும் காட்சியளிக்கிறதே!

(9)

उत्तुङ्गालयविस्फुरन्मरकतप्रोद्यत्प्रभामण्डला -
न्यालोक्याङ्कुरितोत्सवैर्नवतृणाकीर्णस्थलीशङ्कया।
नीतो वाजिभिरुत्पथं बत रथः सूतेन तिग्मद्युते -
र्वल्गावल्गितहस्तमस्तशिखरं कष्टैरितः प्राप्यते ॥

உத்துங்காலயவிஸ்புரன்மரகதப்ரோத்யத்
ப்ரபாமண்டலா-
ந்யாலோக்யாங்குரிதோத்ஸவைர்நவத்ருணா
கீர்ண ஸ்தலீ சங்கயா।
நீதோவாஜிபிருத்பதம் பத ரத:ஸூதேந திக்மத்யுதே:
வல்காவல்கித ஹஸ்தமஸ்தசிகரம் கஷ்டைரித:
ப்ராப்யதே॥

ஹேதேவி! உனது உயரமான ஆலயத்திலுள்ள மரகதக்கற்களின் ஒளிமண்டலத்தை புதிய அருகம்புல் மண்டிய தரையோவெனத் திகைத்து, மகிழ்ச்சிபொங்க, சூர்யன் தேரிலுள்ள குதிரைகள் வேறுபக்கம் திரும்பியபொழுது, மிகப்பிரயாசையுடன் அவற்றின் கடிவாளத்தை இழுத்து அருணன் அஸ்தமன மலைச் சிகரத்தில் சேர்ப்பிக்க வேண்டியுள்ளது.

(10)

मणिसदनसमुद्यत्कान्तिधारानुरक्ते
वियति चरमसंध्याशङ्किनो भानुरथ्याः।
शिथिलितगतिकुप्यत्सूतहुङ्कारनादैः
कथमपि मणिगेहादुच्चकैरुच्चलन्ति ॥

மணிஸதந ஸமுத்யத்காந்திதாராநுரக்தே
வியதி சரமஸந்த்யாசங்கிநோ பானுரத்யா:।
சிதிலித கதி குப்யத்ஸூத ஹுங்காரநாதை:
கதமபி மணி கேஹாத்உச்சகைருச்சலந்தி॥

இன்னும் ஹேதேவி! உனது மணிமந்திரலுள்ள மணிகளின் காந்தியால் செவ்வொளி தோன்றிய பொழுது மாலை வேளைதான் வந்துவிட்டதென எண்ணி சூர்யன் குதிரைகள் சற்றுமெல்ல நடக்கத் தொடங்கி (மணிமந்திரம் வழியில்)

கோபித்துக்கொண்ட அருணனின் ஹூம் என்ற குரலால், பின்னும் உயரத்தில் செல்லத்துவங்குகின்றன.

(11)

भक्त्या किं नु समर्पितानि बहुधा रत्नानि पाथोधिना
किं वा रोहणपर्वतेन सदनं यैर्विश्वकर्माकरोत् ।
आः ज्ञातं गिरिजे कटाक्षकलया नूनं त्वया तोषिते
शम्भौ नृत्यति नागराजफणिना कीर्णा मणिश्रेणयः ॥

பக்த்யா கிம் நுஸமர்பிதாநி பஹுதா ரத்னாநி பாதோதிநா
கிம்வா ரோஹணபர்வதேந ஸதனம்
யைர்விச்வகர்மா கரோத்।
ஆ ஜ்ஞாதம் கிரிஜே! கடாக்ஷ கலயா நூநம்
த்வயாதோஷிதே
சம்பௌ ந்ருத்யதி நாகராஜபணிநா கீர்ணா
மணிச்ரேணய:।

ஹே பார்வதிதேவி! உனது மந்திரத்தை நிர்மாணித்த விச்வகர்மாவுக்கு வேண்டிய அளவு மணிகளையும் ரத்னங்களையும் சமுத்ரராஜனும், ரோஹணமலையும் பக்தியுடன் அளிக்கவில்லையோ! எனக்கு தெரிந்துவிட்டது! உன்கடாக்ஷ வீச்சைக்கண்டு மகிழ்ந்த சம்பு நடனம் புரியத்தொடங்கியதும் நாகராஜன் வேறு மணிகளை கொட்டிவிட்டானே!.

(12)

विदूरमुक्तवाहनैर्विनम्रमौलिमण्डलै -
र्निबद्धहस्तसम्पुटैः प्रयत्नसंयतेन्द्रियैः ।
विरिञ्चिविष्णुशङ्करादिभिर्मुदा तवाम्बिके
प्रतीक्ष्यमाणनिर्गमो विभाति रत्नमण्डपः ॥

விதூரமுக்தவாஹநைர்விநம்ரமௌலி மண்டலை:
நிபத்த ஹஸ்தஸம்புடை:ப்ரயத்னஸம்ய
தேந்த்ரியை:।

விரிஞ்சி விஷ்ணு சங்கராதிபிர்முதா தவாம்பிகே
ப்ரதீக்ஷ்யமாண நிர்கமோ விபாதி ரத்னமண்டப:॥

ஹே அம்பிகே! உனது ரத்னமண்டபத்தை நோக்கி வரும் அனைவரும் வெகு தூரத்திலேயே வாஹனங்களை விட்டுவிட்டு, தலைவணங்கியும், கைகூப்பியும், புலன்களை அடக்கியவாறும் பிரம்மன், விஷ்ணு, சிவன் ஆகியோர் கூட உனது வரவை எதிர்பார்த்து நிற்கின்றனர்.

(13)

ध्वनन्मृदङ्गकाहलः प्रगीतकिन्नरीगणः
प्रनृत्तदिव्यकन्यकः प्रवृत्तमङ्गलक्रमः ।
प्रकृष्टसेवकव्रजः प्रहृष्टभक्तमण्डलो
मुदे ममास्तु संततं त्वदीयरत्नमण्डपः ॥

த்வநன்ம்ருதங்க காஹல: ப்ரகீத கிந்நரீகண:
ப்ரந்ருத்த திவ்ய கன்யக: ப்ரவ்ருத்தமங்கலக்ரம:।
ப்ரக்ருஷ்ட ஸேவகவ்ரஜ: ப்ரஹ்ருஷ்ட பக்தமண்டலோ
முதே மமாஸ்து ஸந்ததம் த்வதீய ரத்னமண்டப:॥

ஹே தேவி! உனது ரத்ன மண்டபத்தில் ம்ருதங்கம், காஹலம் முதலிய லயவாத்யங்கள் முழங்குகின்றன. கிந்நரீ கணங்கள் நடனமாடுகின்றனர். தேவ கன்னியரும் நடனம் புரிகின்றனர். மங்களகார்யங்கள் நடக்கின்றன. ஸேவகர்கள் ஒதுக்கப்பட்டு, பக்தர்கள் மகிழ்ந்து உள்ளனர்.

(14)

प्रवेशनिर्गमाकुलैः स्वकृत्यरक्तमानसै -
र्बहिः स्थितामरावलीविधीयमानभक्तिभिः ।
विचित्रवस्त्रभूषणैरुपेतमङ्गनाजनैः
सदा करोतु मङ्गलं ममेह रत्नमण्डपम् ॥

ப்ரவேசநிர்கமாகுலை: ஸ்வக்ருத்யரக்தமானஸ:
பஹிஸ்திதாமராவலீ விதீயமாந பக்திபி:।
விசித்ர வஸ்த்ர பூஷணை: உபேத மங்கநாஜநை:
ஸதா கரோது மங்கலம் மமேஹ ரத்னமண்டபம்॥

ஹேதேவி! உனது ரத்ன மண்டபத்தினுள் பரபரப்புடன் போவோரும் வருவோருமாய் உள்ளனர். சிலர் தங்கள் கார்யத்தில் கருத்துடன் உள்ளனர். வெளியில் உள்ளோர் பக்தியுடன் நிற்கின்றனர். பற்பலவஸ்திரம், ஆபரணம் அணிந்த பெண்களும் உள்ளனர். எனக்கு அம்மண்டபம் மங்கலம் உண்டாக்கட்டும்.

(15)

सुवर्णरत्नभूषितैर्विचित्रवस्त्रधारिभि –
गृहीतहेमयष्टिभिर्निरुद्धसर्वदेवतैः ।
असंख्यसुन्दरीजनैः पुरस्थितैरधिष्ठितो
मदीयमेतु मानसं त्वदीयतुङ्गतोरणः ॥

ஸுவர்ணரத்ன பூஷிதை: விசித்ர வஸ்த்ரதாரிபி:
க்ருஹீத ஹேமயஷ்டிபி: நிருத்தஸர்வதைவதை:।
அஸங்க்யஸுந்தரீஜனை: புர: ஸ்திதைரதிஷ்டிதோ
மதீயமேது மானஸம் த்வதீயதுங்கதோரண:॥

தங்கம், ரத்னம் இவற்றால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, பல்வேறு வஸ்திரம் தரித்து, கையில் கம்புடன் தேவதைகளை நிறுத்துவதுடன் பாதுகாப்பிலுள்ள பல சுந்தரிகள் குழுமிய உனது வானளாவிய தோரணவாயில் என் மனதில் தோற்றமளிக்கிறது.

(16)

इन्द्रादींश्च दिगीश्वरान्सहपरिवारानथो सायुधा–
न्योषिद्रूपधरान्स्वदिक्षु निहितान्संचिन्त्य हृत्पङ्कजे ।
शंखं श्रीवसुधारया वसुमतीयुक्तं च पद्मं स्मर –
न्कामं नौमि रतिप्रियं सहचरं प्रीत्या वसन्तं भजे ॥

இந்த்ராதீம்ஸ்ச திகீச்வரான் ஸஹபரீவாரா நதோ
ஸாயுதான்
யோஷித்ருபதரான் ஸ்வதிக்ஷு நிஹிதான்
ஸஞ்சிந்த்ய ஹ்ருத்பங்கஜே।
சங்கம் ஸ்ரீவஸுதாரயா வஸுமதீயுக்தம் ச பத்மம் ஸ்மரன்
காமம் நௌமி ரதிப்ரியம் ஸஹசரம் ப்ரீத்யா
வஸந்தம் பஜே॥

தங்கள் தங்கள் பரிவாரங்களோடும், ஆயுதங்களோடும் சேர்ந்த - ஸ்திரீவேஷம் பூண்டு அவரவர் திசைகளில் நிறுத்தப் பட்டுள்ள - இந்த்ராதி திக்பாலகர்களை மனதிற்சிந்தித்து, ஸ்ரீவஸுதாரையுடன் சங்கத்தையும், வஸுமதியுடன் பத்மத்தையும் ஸ்மரித்து, ரதியின் கணவன் மன்மதனையும், அன்புத் தோழன் வஸந்தனையும் நினைவு கூர்வேன்.

(17)

गायन्तीः कलवीणयातिमधुरं हुंकारमातन्वती –
द्वाराभ्यासकृतस्थितीरिह सरस्वत्यादिकाःपूजयन् ।
द्वारे नौमि मदोन्मदं सुरगणाधीशं मदेनोन्मदां
मातङ्गीमसिताम्बरां परिलसन्मुक्ताविभूषां भजे ॥

காயந்தீ: கல வீணயா திமதுரம் ஹுங்காரமாதந்வதீ:
த்வாராப்யாஸ க்ருதஸ்திதீரிஹ ஸரஸ்வத்யாதிகா:
பூஜயன்।
த்வாரேநௌமி மதோன்மதம் ஸுரகணாதீசம் மதே
னோன்மதாம்
மாதங்கீமஸிதாம்பராம் பரிலஸன்முக்தா
விபூஷாம் பஜே॥

மிக இனிமையாக வீணை வாசித்துக்கொண்டும் பாடிக்கொண்டும் இருக்கிறவர்களும், உனது மந்திரத்தின் வாயிற்புரம் இருந்து கொண்டு 'ஹூம்' என்று சொல்லிக் கொண்டுமிருக்கிற ஸரஸ்வதீ முதலியவர்களை பூஜித்துவிட்டு, வாயிற்படியில் தேவகணங்களுக்கு தலைவரான கணாதீசரையும், மதம் கொண்டு கருப்புவஸ்திரமணிந்த மாதங்கியையும் சேவிக்கிறேன்.

(18)

कस्तूरिकाश्यामलकोमलाङ्गीं
कादम्बरीपानमदालसाङ्गीम् ।
वामस्तनालिङ्गितरत्नवीणां
मातङ्गकन्यां मनसा स्मरामि ॥

கஸ்தூரிகாச்யாமல கோமலாங்கீம்
காதம்பரீபானமதாலஸாங்கீம்।
வாமஸ்தனாலிங்கித ரத்ன வீணாம்
மாதங்க கன்யாம் மனஸா ஸ்மராமி॥

கஸ்தூரி போன்று கருநீல நிறமுள்ளவளும், காதம்பரீ பானத்தால் மதமேறிய உடலையுடையவளும், இடது ஸ்தனத்துடன் இணைந்த ரத்ன வீணையை யுடையவளுமான மாதங்ககன்யகையை மனதில் ஸ்மரிக்கிறேன்.

(19)

विकीर्णचिकुरोत्करे विगलिताम्बराडम्बरे
मदाकुलितलोचने विमलभीषणोद्भासिनि।
तिरस्करिणि तावकं चरणपङ्कजं चिन्तयन्
करोमि पशुमण्डलीमलिकमोहदुग्धाशयाम् ॥

விகீர்ண சிகுரோத்கரே விகலிதாம்பராடம்பரே
மதாகுலித லோசனே விமல பூஷணோத் பாஸினி।
திரஸ்கரிணி தாவகம் சரணபங்கஜம் சிந்தயன்
கரோமி பசுமண்டலீம் அலிகமோஹதுக்தாசயாம்॥

குலைந்த கேசபாசங்களும், நழுவிய வஸ்திரமும், மதம் கொண்ட கண்களும், பற்பல ஆபரணங்களும் கொண்ட திரஸ்கரிணி (திரைசீலை) தேவியே உனது திருவடியை நினைத்துக் கொண்டு சுற்றுப்புறதேவதைக் கூட்டத்தை பாற்கடல் மயக்கத்தை கொண்டதாகச் செய்கிறேன்.

(20)

प्रमत्तवारुणीरसैर्विघूर्णमानलोचनाः
प्रचण्डदैत्यसूदनाः प्रविष्टभक्तमानसाः।
उपोढकज्जलच्छविच्छटाविराजिविग्रहाः
कपालशूलधारिणीः स्तुवे त्वदीयदूतिकाः ॥

ப்ரமத்த வாருணீரஸைர் விகூர்ணமானலோசநா:
ப்ரசண்டதைத்ய ஸூதனா: ப்ரவிஷ்ட
பக்தமானஸா:।
உபோட கஜ்ஜலச்சவிச்சடா விராஜி விக்ரஹா:
கபால சூல தாரிணீ: ஸ்துவே த்வதீய தூதிகா:॥

ஹேதேவி! உனது ஏவலரைப் போற்றுகிறேன். அவர் மதுபானத்தால் சுழலும் கண்களைக் கொண்டவர், பயங்கரமான ராக்ஷஸர்களையும் அழிப்பவர், வந்துள்ள பக்தர்களை கருத்தில் கொண்டவர், கரியமை கொண்டு தடவிய உடலையுடையவர்கள், கபாலம் சூலம் இவற்றை ஏந்தியவராவர்.

(21)

स्फूर्जन्नव्ययवाङ्कुरोपलसिताभोगैः पुरःस्थापितै -
दीपोद्भासिशरावशोभितमुखैः कुम्भैर्नवैः शोभिना।
स्वर्णाबद्धविचित्ररत्नपटलीचञ्चत्कपाटश्रिया
युक्तं द्वारचतुष्टयेन गिरिजे वन्दे मणीमन्दिरम् ॥

ஸ்பூர்ஜந்நவ்யயவாங்குரோபலஸிதா போகை: புர:
ஸ்தாபிதை:
தீபோத்பாஸிசராவசோபித முகை: கும்பைர்
நவை:சோபிநா
ஸ்வர்ணாபத்த விசித்ரரத்னபடலீ சஞ்சத்கபாடச்ரியா
யுக்தம் த்வாரசதுஷ்டயேந கிரிஜே வந்தே
மணீமந்திரம்॥

ஹேபார்வதி! உனது மணி மந்திரத்தை நான் வணங்குகிறேன். அம்மணி மந்திரம், தங்கத்தில் கட்டிய பல மணிகற்கள் மின்னும் கதவுகளையுடைய நான்கு வாயில்கள் கொண்டது. புதுயவதான்யமுளைபோல் விளங்கும் உட்புறத்தை யுடையவையும், எரியும் தீபத்துடன் கூடிய தாழிபோல் உள்ள முகத்துடன் கூடியவையுமான புதுகும்பங்கள் முன்னே வைக்கப்பட்டுள்ளன அங்கே.

(22)

आस्तीर्णारुणकम्बलासनयुतं पुष्पोपहारान्वितं
दीप्तानेकमणिप्रदीपसुभगं राजद्वितानोत्तमम् ।
धूपोद्गारिसुगन्धिसंभ्रममिलद्भृङ्गावलीगुञ्जितं
कल्याणं वितनोतु मेऽनवरतं श्रीमण्डपाभ्यन्तरम् ॥

ஹேதேவி! உனது ஸ்ரீமண்டபத்தின் உட்பாகம் தூபம் கமழ்வதால் மதிமயங்கி ரீங்காரமிடும் தேனீக்கூட்டம் பரவி யுள்ளது. பலதீபங்கள் எரிய அழகு சொட்டும் அவ்வரிய மணி மண்டபம் செவ்விய கம்பளாஸனம் விரித்து, புஷ்பக்காணிக்கை விரவியதாயும், நல்லவிதானமுள்ளதாகவும் இருக்கிறது.

(23)

कनकरचिते पञ्चप्रेतासनेन विराजिते
मणिगणचिते रक्तश्वेताम्बरास्तरणोत्तमे ।
कुसुमसुरभौ तल्पे दिव्योपधानसुखावहे
हृदयकमले प्रादुर्भूतां भजे परदेवताम् ॥

கநக ரசிதே பஞ்சப்ரேதாஸநேந விராஜிதே
மணிகணசிதே ரக்தச்வேதாம்பராஸ்தர
ணோத்தமே।
குஸுமஸுரபௌ தல்பே திவ்யோபதானஸுகாவஹே
ஹ்ருதயகமலே ப்ராதுர்பூதாம் பஜே பரதேவதாம்॥

சுவர்ணத்தினாலானதும், புஷ்பங்கள் தூவி வாஸனை யுடன் கூடியதும் திவ்யமான தலையணைகளால் சுகமானதுமான ஹ்ருதய கமலத்தில் தோன்றும் பரதேவதையை நான் போற்று கிறேன். அங்கு பஞ்சப்ரேதாஸனமும், ரக்த ச்வேத நிறமுள்ள விரிப்பும், வைரக்கற்களால் பதிக்கப்பட்டுமுள்ளது அவ்வரியாஸனம்.

(24)

सर्वाङ्गस्थितिरम्यरूपरुचिरां प्रातः समभ्युत्थितां
जृम्भामञ्जुमुखाम्बुजां मधुमदव्याघूर्णदक्षित्रयाम् ।
सेवायातसमस्तसंनिधिसखीः संमानयन्तीं दृशा
संपश्यन्परदेवतां परमहो मन्ये कृतार्थं जनुः ॥

ஸர்வாங்கஸ்திதிரம்யருசிராம் ப்ராத: ஸமப்யுத்திதாம்
ஜ்ரும்பாமஞ்ஜு முகாம்புஜாம் மதுமத
வ்யாகூர்ணதக்ஷி த்ரயாம்।
ஸேவாயாதஸமஸ்தஸந்நிதிஸகீ: ஸம்மாநயந்தீம்த்ருசா
ஸம்பச்யன்பரதேவதாம் பரமஹோ மன்யே
க்ருதார்த்தம் ஜனு:॥

ஸர்வாங்கங்களும் கிடந்தநிலையால் அழகிய ரூபங் கொண்டு, காலையில் எழுந்து, கொட்டாவியுடன் அழகு மிளிர, மதுபானத்தால் சுழலும் முக்கண்பரப்புடன், சேவைக்காக வந்த நெருங்கிய தோழிகளை பார்வையால் மட்டும் கௌரவிக்கும் பரதேவதையை கண்ணாரக்கண்டு எனது ஜன்மம் ஸபலமானதை எண்ணி மகிழ்கிறேன்.

(25)

उच्चैस्तोरणवर्तिवाद्यनिवहध्वाने समुज्जृम्भिते
भक्तैर्भूमिविलग्नमौलिभिरलं दण्डप्रणामे कृते ।
नानारत्नसमूहनद्धकनकस्थालीसमुद्भासितां
प्रातस्ते परिकल्पयामि गिरिजे नीराजनामुज्ज्वलाम् ॥

உச்சைஸ்தோரணவர்திவாத்ய நிவஹத்வாநே
ஸமுஜ்ஜ்ரும்பிதே,
பக்தைர் பூமி விலக்ன மௌலி பிரலம்
தண்டப்ரணாமேக்ருதே।
நாநாரத்ன ஸமூஹநத்த கனகஸ்தாலீஸ முத்பாஸிதாம்
ப்ராதஸ்தே பரிகல்பயாமி கிரிஜே நீராஜனா
முஜ்ஜ்வலாம்॥

வானளாவிய தோரணவாயிலில் வாத்யத்வனிகள் அதிர, பக்தர்கள் பூமியில் விழுந்து தண்டப்ரணாமம் செய்ய, பலவித ரத்னங்கள் பதித்த தங்கத்தட்டில் எரியும் நீராஜனத்தை, ஹே பார்வதி! காலையில் உனக்கு காட்டி மகிழ்கிறேன்.

(26)

पाद्यं ते परिकल्पयामि पदयोरर्घ्यं तथा हस्तयोः
सौधीभिर्मधुपर्कमम्ब मधुरं धाराभिरास्वादय ।
तोयेनाचमनं विधेहि शुचिना गाङ्गेन मत्कल्पितं
साष्टाङ्गं प्रणिपातमीशदयिते दृष्ट्वा कृतार्थीकुरु ॥

பாத்யம் தேபரிகல்பயாமி பதயோரர்க்யம்
ததாஹஸ்தயோ:
ஸௌதீபி: மதுபர்கமம்ப மதுரம் தாராபிராஸ்வாதய।
தோயே நாசமநம் விதேஹி சுசிநா காங்கேந மத்கல்பிதம்
ஸாஷ்டாங்கம் ப்ரணிபாத மீசதயிதே த்ருஷ்ட்யா
க்ருதார்தீகுரு॥

ஹே ஈசதயிதே! உனக்கு பாதங்களில் பாத்யத்தையும், கைகளில் அர்க்யத்தையும் ஸமர்பிக்கிறேன். ஹே அம்ப! அம்ருத மயதாரைகளால் இனிய மதுபர்க்கம் இதோ ஆஸ்வாதனம் செய்யலாமே! சுத்தமான கங்கை ஜலத்தால் ஆசமனம் செய்து கொள்ளலாம். ஸாஷ்டாங்க நமஸ்காரத்தையும் ஏற்று என்னை க்ருதார்த்தனாக செய்ய வேணும்.

(27)

मातःपश्य मुखाम्बुजं सुविमले दत्ते मया दर्पणे
देवि स्वीकुरु दन्तधावनमिदं गङ्गाजलेनान्वितम् ।
सुप्रक्षालितमाननं विरचय स्निग्धाम्बरप्रोञ्छनं
द्रागङ्गीकुरु तत्त्वमम्ब मधुरं ताम्बूलमास्वादय ॥

மாத: பச்ய முகாம்புஜம் ஸுவிமலே தத்தே மயா தர்பணே
தேவி ஸ்வீகுரு தந்ததாவன மிதம் கங்காஜலே
நான்விதம்।
ஸுப்ரக்ஷாலிதமாநநம் விரசய ஸ்நிக்தாம்பரப் ரோஞ்சநம்
த்ராகங்கீகுரு தத்வமம்ப மதுரம் தாம்பூல
மாஸ்வாதய॥

ஹே தாயே! நான் ஸமர்பித்த கண்ணாடியில் முக கமலத்தை தர்சனம் செய்துகொள்; கங்காஜலம் கொண்டு தந்த தாவனத்தை ஏற்கலாமே! முகத்தை நன்கு அலம்பிக்கொள்ளலாம் உடனே மெல்லிய வஸ்திரத்துண்டால் முகத்தை துடைத்துக் கொண்டு மதுரமான தாம்பூலத்தையும் ஆஸ்வாதனம் செய்யலாமே!

(28)

निधेहि मणिपादुकोपरि पदाम्बुजं मज्जना –
लयं व्रज शनैः सखीकृतकराम्बुजालम्बनम् ।
महेशि करुणानिधे तव दृगन्तपातोत्सुका –
न्विलोकय मनागमूनुभयसंस्थितान्दैवतान् ॥

நிதேஹி மணிபாதுகோபரி பதாம்புஜம் மஜ்ஜநா-
லயம்வ்ரஜசனை: ஸகீக்ருதகராம்புஜாலம்பனம்।
மஹேசி கருணாநிதே தவ த்ருகந்தபாதோத்ஸுகான்
விலோகய மநாகமூனுபய ஸம்ஸ்திதான்
தைவதான்॥

ஹேமஹேசி! கருணாநிதே! மணிபாதுகையின் மீது கால் வைத்து மெல்ல குளியலறைக்குச் செல்லலாமே! அப்பொழுது தோழிகள் கைகொடுத்து பிடித்துக் கொள்வார்கள். உனது கடைக் கண் பார்வை விழ வேண்டுமென விழையும் இருபுறமும் நின்று எதிர்பார்த்திருக்கும் தேவர்களை சற்று கண்படப்பார்க்கலாமே.

(29)

हेमरत्नवरणेन वेष्टितं विस्तृतारुणवितानशोभितम् ।
सज्जसर्वपरिचारिकाजनं पश्य मज्जनगृहं मनो मम ॥

ஹேமரத்ன வரணேந வேஷ்டிதம் விஸ்த்ருதாருண
விதாந சோபிதம்।
ஸஜ்ஜஸர்வபரிசாரிகாஜநம் பச்ய மஜ்ஜநக்ருஹம்
மநோமம॥

தங்கம், ரத்னம் இவற்றைப் பதித்து சுற்று மறைவு கொண்டதும், சிவப்பு விதானம் விரிக்கப்பட்டு அழகாய் இருப்பதும், பரிசாரிகைகள் அனைவரும் தயாராக இருப்பதுமாகிய என் மனமாகிய குளியலறையைக் காணலாமே!

(30)

कनककलशजालस्फाटिकस्नानपीठा -
द्युपकरणविशालं गन्धमत्तालिमालम् ।
स्फुरदरुणवितानं मञ्जुगन्धर्वगानं
परमशिवमहेले मज्जनागारमेहि ॥

கனக கலச ஜால ஸ்பாடிகஸ்நான பீடா-
த்யுபகரண விசாலம் கந்தமத்தாலிமாலம்।
ஸ்புரதருண விதானம் மஞ்ஜுகந்தர்வகானம்
பரமசிவமஹேலே மஜ்ஜனாகாரமேஹி॥

தங்கச் சொம்புகள், ஸ்படிகமயமான ஸ்நான பீடம் முதலிய உபகரணங்களடங்கியதும், வாஸனையால் ஈர்க்கப்பட்டு பறந்து வரும் தேனீக்களையுடையதும், சிவப்பு விதானம் பொருந்தியதும், இனிய கந்தர்வகானம் முழங்குவதுமாகிய ஸ்நான மண்டபத்திற்கு வந்து அருளலாமே!

(31)

पीनोत्तुङ्गपयोधराः परिलसत्सम्पूर्णचन्द्रानना
रत्नस्वर्णविनिर्मिताः परिलसत्सूक्ष्माम्बरप्रावृताः ।
हेमस्नानघटीस्तथा मृदुपटीरुद्वर्तनं कौसुमं
तैलं कङ्कतिकां करेषु दधतीर्वन्देऽम्ब ते दासिकाः ॥

பீனோத்துங்கபயோதரா: பரிலஸத்ஸம் பூர்ண
சந்த்ராநநா:
ரத்னஸ்வர்ண விநிர்மிதா: பரிலஸத்ஸ்வர்ணாம்
பரப்ராவ்ருதா:।

ஹேமஸ்நாந கடீஸ் ததா ம்ருது படீ ருத்வர்தனம்
கௌஸுமம்

தைலம் கங்கதிகாம் கரேஷு தததீர்வந்தேம்ப
தேதாஸிகா:॥

ஹே அம்ப பருத்து உயர்ந்த மார்பகங்களையுடையவர்களும், சந்திரன் போன்ற முகமுடையவர்களும், தங்கமே உருவானவர்களும், தங்கமய பட்டாடை உடுத்தியவர்களும், தங்கக் குடங்களையும், ம்ருதுவான உடுப்புக்களையும், புஷ்பப் பொடிகளையும், தைலம், சீப்பு ஆகியவற்றையும் கையில் கொண்டு வருபவர்களுமான உனது பரிசாரகப் பெண்களை வணங்குகிறேன்.

(32)

तत्र स्फाटिकपीठमेत्य शनकैरुत्तारितालंकृति -
नीचैरुज्झितकञ्चुकोपरिहितारक्तोत्तरीयाम्बरा ।
वेणीबन्धमपास्य कङ्कतिकया केशप्रसादं मना -
क्कुर्वाणा परदेवता भगवती चित्ते मम द्योतताम् ॥

தத்ரஸ்பாடிகபீடமேத்ய சநகை ருத்தாரிதாலங்க்ருதி:
நீசை ருஜ்ஜிதகஞ்சுகோபரி ஹிதாரக்தோத்
தரீயாம்பரா

வேணீபந்தமபாஸ்ய கங்கதிகயா கேசப்ரஸாதம் மநாக்
குர்வாணா பரதேவதா பகவதீ சித்தே
மமத்யோததாம்॥

அப்பொழுது அங்கே, ஸ்படிக பீடத்திற்கு வந்து நகைகளை கழட்டி, மெல்ல கஞ்சுகம், உத்தரீயம் இவற்றைக் களைந்து, பின்னலை அவிழ்த்து சீப்பினால் சற்று கேசங்களை ஒழுங்குச் செய்து கொண்டிருக்கிற பரதேவதை என் மனதில் தோன்றட்டுமே!

(33)

अभ्यङ्गं गिरिजे गृहाण मृदुना तैलेन सम्पादितं
काश्मीरैरगुरुद्रवैर्मलयजैरुद्वर्तनं कारय ।
गीते किंनरकामिनीभिरभितो वाद्ये मुदा वादिते
नृत्यन्तीमिह पश्य देवि पुरतो दिव्याङ्गनामण्डलीम् ॥

அப்யங்கம் கிரிஜே க்ருஹாண ம்ருதுநா தைலேந ஸம்பாதிதம்
காச்மீரைரகருத்ரவைர்மலயஜைருத்வர்தநம் காரய।
கீதே கிந்நரகாமிநீ பிரபிதோ வாத்யே முதா வாதிதே
ந்ருத்யந்தீமிஹ பச்யதேவி புரதோதிவ்யாங்கநா
மண்டலீம் ॥

ஹே பார்வதி! ம்ருதுவான தைலத்தை உனது உடம்பில் தடவிக் கொள். காச்மீரத்து அகருக்குழம்பினாலும், மலய மலைச் குழம்பினாலும் உடம்பிற்குத் தேய்த்து உத்வர்தனம் செய்து கொள். கிந்நரஸ்திரீகள் பாடுவதையும், வாத்யங்கள் வாசிக்கதேவலோக மங்கையர் ஆடுவதையும் பார்த்து ரசிப்பாயாக!

(34)

कृतपरिकरबन्धास्तुङ्गपीनस्तनाढ्या
मणिनिवहनिबद्धा हेमकुम्भीर्दधानाः ।
सुरभिसलिलनिर्यद्गन्धलुब्धालिमालाः
सविनयमुपतस्थुः सर्वतः स्नानदास्यः ॥

க்ருதபரிகரபந்தா: துங்கபீநஸ்தனாட்யா:
மணிநிவஹநிபத்தா ஹேமகும்பீர்ததாநா:।
ஸுரபிஸலிலநிர்யத்கந்தலுப்தாலிமாலா:
ஸவிநயமுபதஸ்து: ஸர்வத: ஸ்நானதாஸ்ய:॥

பரிகரபந்தம் செய்து கொண்டு, பருத்துயர்ந்த ஸ்தனங்களுடையவர்களாய், ரத்னங்கள் பதித்த தங்கக் குடங்களை கையில் ஏந்தியவர்களாய் வரும்பொழுது வாசனைமிக்க தண்ணீரின் காரணமாக தேனீக்கள் பின்தொடர்ந்து மொய்க்க ஸ்நான சேவகிகள் வந்துவிட்டார்களே!

(35)

उद्गन्धैरगरुद्रवैः सुरभिणा कस्तूरिकावारिणा
स्फूर्जत्सौरभयक्षकर्दमजलैः काश्मीरनीरैरपि ।
पुष्पाम्भोभिरशेषतीर्थसलिलैः कर्पूरपाथोभरैः
स्नानं ते परिकल्पयामि गिरिजे भक्त्या तदङ्गीकुरु ॥

உத்கந்தை ரகருத்ரவை: ஸுரபிணா கஸ்தூரிகாவாரிணா
ஸ்பூர்ஜத்ஸௌரப யக்ஷகர்தமஜலை: காச்மீர
நீரைரபி
புஷ்பாம்போபிரசேஷதீர்தஸலிலை: கர்பூரபாதோபரை:
ஸ்நானம் தே பரிகல்பயாமி கிரிஜே
பக்த்யாததங்கீகுரு॥

ஹே கிரிஜே! மணம்மிக்கதான அகருத்ரவத்தாலும், கஸ்தூரித் தண்ணீராலும் மணம் வீசும் வாஸனைச்சந்தன ஜலத்தாலும், காச்மீரப்பன்னீராலும், பல தீர்த்தங்களிலிருந்து கொண்டு வந்த தண்ணீராலும், புஷ்பம், கற்பூரம் கலந்த தண்ணீராலும் பக்தியுடன் உனக்கு ஸ்நானம் செய்விக்கிறேன். அதை ஏற்க வேணுமே!

(36)

प्रत्यङ्गं परिमार्जयामि शुचिना वस्त्रेण संप्रोञ्छनं
कुर्वे केशकलापमायततरं धूपोत्तमैर्धूपितम् ।
आलीवृन्दविनिर्मितां यवनिकामास्थाप्य रत्नप्रभं
भक्तत्राणपरे महेशगृहिणि स्नानाम्बरं मुच्यताम् ॥

ப்ரத்யங்கம் பரிமார்ஜாமி சுசிநா வஸ்த்ரேண
ஸம்ப்ரோஞ்சனம்
குர்வே கேச கலாப மாயததரம்
தூபோத்தமைர்தூபிதம்।
ஆலீப்ருந்த விநிர்மிதாம் யவநிகாமாஸ்தாப்ய
ரத்னப்ரபம்
பக்தத்ராணபரே மஹேசக்ருஹிணி
ஸ்நானாம்பரம்முச்யதாம்॥

ஹே பக்தர்களைக்காக்கும் மஹேசர்க்ருஹிணியே! உனது ஒவ்வொரு அங்கங்களையும் சுத்த வஸ்திரத்தால் துடைத்து, மிக நீண்ட கேசகலாபத்தை தூபத்தை புகைத்து உலரவைக்கிறேன். ஸகிகள் அமைத்த திரைசீலைக் குள்ளிலிருந்து ஸ்நான வஸ்திரத்தை களையலாமே!

(37)

पीतं ते परिकल्पयामि निबिडं चण्डातकं चण्डिके
सूक्ष्मं स्निग्धमुरीकुरुष्व वसनं सिन्दूरपूरप्रभम्।
मुक्तारत्नविचित्रहेमरचनाचारुप्रभाभास्वरं
नीलं कञ्चुकमर्पयामि गिरिशप्राणप्रिये सुन्दरि ॥

பீதம்தே பரிகல்பயாமி நிபிடம் சண்டாதகம் சண்டிகே
ஸூக்ஷ்மம் ஸ்நிக்தமுரீகுருஷ்வ வஸனம்
ஸிந்தூரபூரப்ரபம்।
முக்தாரத்ன விசித்ரஹேமரசனா சாருப்ரபாபாஸ்வரம்
நீலம் கஞ்சுகமர்பயாமி கிரிசப்ராணப்ரியே
ஸுந்தரி॥

ஹே சண்டிகே! உனக்கு மஞ்சள் நிறமான உடலோடு ஒட்டிய உள்சட்டையை அர்பிக்கிறேன். மெல்லிய, வழவழப்பான சிவந்த பட்டாடையை ஏற்பாயாக! முத்து, ரத்னங்கள் இன்னும் ஜரிகை வேலைப்பாடுகளமைத்து பகட்டான நீலநிற கஞ்சுகத்தையும் அணிவாயாக!

(38)

विलुलितचिकुरेण च्छादितांसप्रदेशे
मणिनिकरविराजत्पादुकान्यस्तपादे।
सुललितमवलम्ब्य द्राक्सखीमंसदेशे
गिरिशगृहिणि भूषामण्टपाय प्रयाहि ॥

விலுலிதசிகுரேணச்சாதிதாம்ஸப்ரதேசே
மணிநிகரவிராஜத் பாதுகாந்யஸ்தபாதே।

ஸுலலிதமவலம்ப்ய த்ராக்ஸகீமம்ஸ தேசே
கிரிசக்ருஹிணி பூஷா மண்டபாய ப்ரயாஹி॥

கலைந்து விரிந்து கிடக்கும் கேசத்தால் தோள் புறம் மறைக்கப்பட்டுள்ளது. ஹேபரமேச்வரன் பார்யயே! நீ மணிகள் பதித்த பாதுகைகளில் கால் வைத்து, ஸகிகளின் தோளைப் பிடித்துக்கொண்டு அலங்காரமண்டபம் வரலாமே!

(39)

लसत्कनककुट्टिमस्फुरदमन्दमुक्तावली
समुल्लसितकान्तिभिः कलितशक्रचापव्रजे ।
महाभरणमण्डपे निहितहेमसिंहासनं
सखीजनसमावृतं समधितिष्ठ कात्यायनि ॥

லஸத்கநக குட்டி மஸ்புரதமந்த முக்தாவலீ-
ஸமுல்லஸித காந்திபி: கலித சக்ரசாபவ்ரஜே
மஹாபரண மண்டபே நிஹிதஹேமஸிம்ஹாஸநம்
ஸகீஜனஸமாவ்ருதம் ஸமதிதிஷ்ட காத்யாயநி॥

இந்த அலங்காரமண்டபத்தில் தங்கமயமான மேடை மீது முத்து மாலைகள் தொங்குவதால் இந்த்ரவில் அமைப்பின் அழகு மிளிர்கிறது. அங்கு ஒரு தங்கஸிம்மாஸனம் போடப்பட்டு அருகில் ஸகீஜனங்களும் உள்ளனர். அந்த சிம்மாஸனத்தில் அமரலாமே, ஹே காத்யாயனி!

(40)

स्निग्धं कङ्कतिकामुखेन शनकैःसंशोध्य केशोत्करं
सीमन्तं विरचय्य चारु विमलं सिन्दूररेखान्वितम् ।
मुक्ताभिर्ग्रथितालकां मणिचितैः सौवर्णसूत्रैःस्फुटं
प्रान्ते मौक्तिकगुच्छकोपलसितां ग्रथ्नामि वेणीमिमाम् ॥

ஸ்நிக்தம் கங்கதிகாமுகேந சநகை: ஸம்சோத்ய
கேசோத்கரம்
ஸீமந்தம் விரசய்ய சாருவிமலம்
ஸிந்தூரரேகான்விதம்

முக்தாபிர்க்ரதிதாலகாம் மணிசிதை:
ஸௌவர்ணஸூத்ரை: ஸ்புடம்
ப்ராந்தே மௌக்திககுச்சகோ பலஸிதாம் கரத்நாமி
வேணீமிமாம்॥

தேவி! உனது மழமழப்பான கேசக்கற்றையை சீப்பின் நுனியால் மெல்ல ஒழுங்குபடுத்தி, ஸிந்தூரக் கோட்டுடன் சீமந்தத்தையும் சீர்படுத்தி, மணியும் முத்தும் கலந்து கோர்த்த தங்க நூல் இழையால் பின்னலைப் பின்னும்பொழுது, நுனியில் முத்துக்குஞ்சலம் இணைக்கிறேன்.

(41)

विलम्बिवेणीभुजगोत्तमाङ्ग –
स्फुरन्मणिभ्रान्तिमुपानयन्तम् ।
स्वरोचिषोल्लासितकेशपाशं
महेशि चूडामणिमर्पयामि ॥

விலம்பிவேணீ புஜகோத்தமாங்க-
ஸ்புரன்மணிப்ராந்தி முபாநயந்தம்।
ஸ்வரோ சிஷோல்லாஸித கேசபாசம்
மஹேசி சூடாமணி மர்பயாமி॥

ஹே மஹேச்வரி! உனது தொங்கும் பின்னலாகிய நாகத்தின் தலையிலுள்ள மணிதானோ வென்ற மயக்கத்தையுண்டாக்கும்படி சூடாமணியை அணிவிக்கிறேன். அது, தனது காந்தியால் தலை வகிடை ஒளிரச் செய்கிறது.

(42)

त्वामाश्रयद्भिः कबरीतमिस्रै –
र्बन्दीकृतं द्रागिव भानुबिम्बम् ।
मृडानि चूडामणिमादधानं
वन्दामहे तावकमुत्तमाङ्गम् ॥

த்வாமாச்ரயத்பி: கபரீதமிஸ்ரை:
பந்தீக்ருதம் த்ராகிவ பானுபிம்பம்।

ம்ருடானி சூடாமணி மாததாநம்
வந்தாமஹே தாவகமுத்தமாங்கம் ॥

ஹேம்ருடானி! உன்னை ஆச்ரயித்திருக்கிற கேசமாகிய இருட்டினால் சட்டெனப்பிடிக்குள் வைக்கப்பட்ட சூர்ய பிம்பம் போல் சூடாமணியைத்தாங்கி நிற்கும் தலையை வணங்குகிறோம்.

(43)

स्वमध्यनद्धहाटकस्फुरन्मणिप्रभाकुलं
विलम्बिमौक्तिकच्छटाविराजितं समन्ततः ।
निबद्धलक्षचक्षुषा भवेन भूरि भावितं
समर्पयामि भास्वरं भवानि फालभूषणम् ॥

ஸ்வமத்யநத்த ஹாடகஸ்புரன்மணிப்ரபாகுலம்
விலம்பிமௌக்திகச் சடாவிராஜிதம் ஸமந்தத:।
நிபத்தலக்ஷசக்ஷுஷா பவேந பூரி பாவிதம்
ஸமர்பயாமி பாஸ்வரம் பவாநி பாலபூஷணம்॥

ஹே பவாநி! உனக்கு நெற்றியில் அணியும் ஆபரணத்தை அணிவிக்கிறேன். அது, தன் நடுவில் தங்கத்துடன் பதித்த மணியின் ஒளி வீச, தொங்கும் முத்துக்கோர்வையும் விளங்க, பரமேச்வரனால் நெற்றிக்கண்கொட்டாமல் கண்டு அனுபவிக்கப்பட்டதன்றோ!

(44)

मीनाम्भोरुहखञ्जरीटसुषमाविस्तारविस्मारके
कुर्वाणे किल कामवैरिमनसः कन्दर्पबाणप्रभाम् ।
माध्वीपानमदारुणेऽतिचपले दीर्घे दृगम्भोरुहे
देवि स्वर्णशलाकयोर्जितमिदं दिव्याञ्जनं दीयताम् ॥

மீநாம்போருஹகஞ்ஜரீட ஸுஷமாவிஸ்தாரவிஸ்மாபகே
குர்வாணே கில காமவைரிமனஸ: கந்தர்ப
பாணப்ரபாம்।
மாத்வீபானமதாருணே ऽதிசபலே தீர்கே
த்ருகம்போருஹே
தேவி ஸ்வர்ணசலாகயா ஊர்ஜிதமிதம்
திவ்யாஞ்ஜனம் தீயதாம்॥

ஹே தேவி! மதுபானம் செய்து மதமேறிச்சிவந்த நீண்ட உனது கண்களில் தங்கக்குச்சியால் சிறிய திவ்யாஞ்ஜனம் தீட்டலாமே. அந்த கண்கள், குருகுருப்பானவை, மீனா, தாமரை யிதழா அல்லது கஞ்ஜரீடமாவென நினைக்கத்தோன்றும் அழகை யுடையவை; மன்மதனை வெறுத்த பரமேச்வரனுக்கே மன்மத பாணத்தின் சக்தியை காணவைப்பவையும் கூட.

(45)

मध्यस्थारुणरत्नकान्तिरुचिरां मुक्तामुखोद्भासितां
दैवाद्भार्गवजीवमध्यगरवेर्लक्ष्मीमधः कुर्वतीम् ।
उत्सिक्ताधरबिम्बकान्तिविसरैर्भौमीभवन्मौक्तिकां
मद्दत्तामुररीकुरुष्व गिरिजे नासाविभूषामिमाम् ॥

மத்யஸ் தாருண காந்திருசிராம் முக்தாமுகோத்பாஸிதாம்
தைவாத் பார்கவ ஜீவமத்யகரவேர்லக்ஷ்மீமத:
குர்வதீம்।
உத்ஸிக்தாதரபிம்பகாந்தி விஸரைர்பௌமீ பவன்
மௌக்திகாம்
மத்தத்தா முரரீகுருஷ்வ கிரிஜே நாஸா
விபூஷாமிமாம்॥

ஹே கிரிஜே! நான் ஸமர்பிக்கும் இந்த மூக்குத்தியை ஏற்பாயாக! அது முகப்பில் முத்து பதிக்கப்பட்டு, நடுவில் சிவப்பு ஒளியுடன் மிளிர்கிறது. தற்செயலாக, சுக்ரனுக்கும் புஷ்யத்திற்கும் நடுவில் பிரகாசிக்கும் சூர்யன் போல அது பிரகாசிக்கிறது. மேலும், கோவைப்பழம் போன்ற உதட்டின் ஒளி பரக்கப்படு வதால், அதன் நிறமேற்ற முத்துக்களைக் கொண்டதாயுமிருக்கிறது.

(46)

उडुकृतपरिवेषस्पर्धया शीतभानो
रिव विरचितदेहद्वन्द्वमादित्यबिम्बम् ।
अरुणमणिसमुद्यत्प्रान्तविभ्राजिमुक्तं
श्रवसि परिनिधेहि स्वर्णताटङ्कयुग्मम् ॥

உடுக்ருத பரிவேஷ ஸ்பர்தயா சீதபாநோ:
இவ விரசித தேஹத்வந்த்வ மாதித்ய பிம்பம்।
அருண மணி ஸமுத்யத்ப்ராந்த விப்ராஜி முக்தம்
ச்ரவஸி பரிநிதேஹிஸ்வர்ண தாடங்க யுக்மம்॥

ஹே தேவி! சிவந்த மணியும், சுற்றிலும் முத்துமாக அமைந்த இரண்டு கம்மல்களை அணிந்து கொள்ளலாமே. அவை சந்திரனுக்கு, நக்ஷத்ரங்கள் சுற்றிலுமிருப்பதைக் கண்டு பொறாமையால் போல் சூர்யன் தன் தேஹத்தை இரட்டிப்பாகச் செய்து கொண்டுள்ளானோ எனத் தோற்றமளிக்கும்.

(47)

मरकतवरपद्मरागहीरो –
त्थितगुलिकात्रितयावनद्धमध्यम् ।
विततविमलमौक्तिकं च
कण्ठाभरणमिदं गिरिजे समर्पयामि ॥

மரகத வரபத்மராக ஹீரோத்திதகுளிகாத்ரிதயாவநத்த மத்யம்।
விதத விமல மௌக்திகம்ச கண்டாபரணமிதம் கிரிஜே ஸமர்பயாமி॥

ஹேகிரிஜே! உனக்கு இதோ கழுத்தில் அணியும் ஆபரணம் ஸமர்பிக்கிறேன். அதில், மரகதம், பத்மராகம், ஹீரம் இவற்றின் மூன்று மூன்று மணிகளாக நடுவில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். தனியாக, நீண்ட முத்து மணிமாலையும் ஸமர்பிக்கிறேன்.

(48)

नानादेशसमुत्थितैर्मणिगणप्रोद्यत्प्रभामण्डल –
व्याप्तैराभरणैर्विराजितगलां मुक्ताच्छटालंकृताम् ।
मध्यस्थारुणरत्नकान्तिरुचिरां प्रान्तस्थमुक्ताफल –
व्रातामम्ब चतुष्किकां परशिवे वक्षःस्थले स्थापय ॥

நாநாதேசஸமுத்திதைர்மணிகண ப்ரோத்யத் ப்ரபாமண்டல
வ்யாப்தை ராபரணைர்விராஜித கலாம் முக்தாச்சடாலங்க்ருதாம்।

மத்யஸ்தாருண ரத்னகாந்திருசிராம் ப்ராந்தஸ்த
முக்தாபல
வ்ராதாமம்ப சதுஷ்கிகாம் பரசிவே வக்ஷஸ்தலே
ஸ்தாபய।

ஹேபரசிவே! உனது மார்பில் இந்த நான்கு வடமாலையை அணியலாமே. இந்த மாலை பலநாட்டு மணிகள் அடங்கிய அணிகலன்களுடன் முத்துத் தொங்கலும், நடுவில் சிவப்பு மணியின் காந்திபரவ சுற்றிலும் முத்து வரிசையும் கூடியது.

(49)

अन्योन्यं प्लावयन्ती सततपरिचलत्कान्तिकल्लोलजालैः
कुर्वाणा मज्जदन्तःकरणविमलतां शोभितेव त्रिवेणी ।
मुक्ताभिः पद्मरागैर्मरकतमणिभिर्निर्मिता दीप्यमानै-
र्नित्यं हारत्रयी ते परशिवरसिके चेतसि द्योततां नः ॥

அன்யோன்யம் ப்லாவயந்தீஸததபரிசலத்
காந்திகல்லோல ஜாலை:
குர்வாணா மஜ்ஜதந்த: கரணவிமலதாம்
சோபிதேவத்ரி வேணீ।
முக்தாபி: பத்மராகை: மரகதமணிபி: நிர்மிதா
தீப்யமாநை:
நித்யம் ஹாரத்ரயீ தே பரசிவ ரஸிகே
சேதஸி த்யோததாம் ந:॥

ஹே பரசிவரஸிகேதேவி! உனது மூன்று ஹாரங்கள் எங்கள் மனதில் பிரகாசிக்கட்டும். அம்மூன்று ஹாரங்களும் முத்துக்களாலும், பத்மராகங்களாலும், மரகதமணிகளாலும் செய்யப்பட்டவை. அசைந்தாடும் பொழுது காந்தியலைகளால் ஒன்றுக்கொன்று மோதிக் கொள்வன எனினும் மூழ்குபவரின் மனதை தூய்மையாக்கும் த்ரிவேணிபோல் இருப்பவையன்றோ!

(50)

करसरसिजनाले विस्फुरत्कान्तिजाले
विलसदमलशोभे चन्द्रदीशाक्षिलोभे ।

विविधमणिमयूखोद्भासितं देवि दुर्गे
कनककटकयुग्मं बाहुयुग्मे निधेहि ॥

கரஸரஸிஜநாலே விஸ்புரத்காந்தி ஜாலே
விலஸதமலசோபே சஞ்சதீசாக்ஷிலோபே।
விவிதமணி மயூகோத்பாஸிதம் தேவி துர்கே
கநக கடகயுக்தம் பாகுயுக்மே நிதேஹி॥

ஹேதேவி துர்கே! நீ கையாகிய தாமரைத்தண்டை யுடையவள். உனது அழகு எங்கும் பரவி, பரமசிவன் கண்களுக்கும் இன்னும் பார்க்கவேண்டும், பார்க்க வேண்டும் என்ற அவாவை தூண்டும். பற்பல மணிகள் பதித்த இரண்டு கடகங்களை இரண்டு கையிலும் போட்டுக் கொள்ளேன்!

(51)

व्यालम्बमानसितपट्टकगुच्छशोभि
स्फूर्जन्मणीघटितहारविरोचमानम् ।
मातर्महेशमहिले तव बाहुमूले
केयूरकद्वयमिदं विनिवेशयामि ॥

வ்யாலம்பமாந ஸித பட்டகுச்சசோபி
ஸ்பூர்ஜன் மணீ கடித ஹாரவிரோச மாநம்।
மாதர்மஹேச மஹிலே தவபாஹுமூலே
கேயூரகத்வயமிதம் விநிவேசயாமி॥

ஹேதாயே! மஹேசரின் ப்ரியையே! உனது கையின் அடி பாகத்தில் இந்த இரண்டு தோள்வளைகளை பொருத்தியமைக்கிறேன். இவை தொங்கும் பட்டுநூல் குஞ்சத்துடனும், பளபளக்கும் மணிகள் கோர்த்த மாலையினாலும் அழகாக உள்ளது.

(52)

विततनिजमयूखैर्निर्मितामिन्द्रनीलै-
र्विजितकमलनालालीनमत्तालिमालाम् ।
मणिगणखचिताभ्यां कङ्कणाभ्यामुपेतां
कलय वलयराजीं हस्तमूले महेशि ॥

விததநிஜமயூகைர் நிர்மிதாம் இந்த்ரநீலை:
விஜிதகமல நாளாலீந மத்தாலி மாலாம்।
மணிகண கசிதாப்யாம் கங்கணாப்யாமுபேதாம்
கலய வலயராஜீம் ஹஸ்தமூலேமஹேசி॥

ஹேமகேசி! ஒளிவீசும் இந்த்ரநீலக்கற்களால் தயாரிக்கப்பட்டவையும், ஒலிந்துள்ள மதமேறிய தேனீக்களைக் கொண்ட தாமரைத்தண்டையொத்தவையும், மணிகள் பதித்த கங்கணங்களையும் உள்ளடக்கியதுமான வளையல்களையும் அணிந்து கொள்ளலாமே!

(53)

नीलपट्टमृदुगुच्छशोभिता -
बद्धनैकमणिजालमञ्जुलाम् ।
अर्पयामि वलयात्पुरःसरे
विस्फुरत्कनकतैतृपालिकाम् ॥

நீலபட்ட ம்ருதுகுச்சசோபிதா-
பத்தநைக மணிஜால மஞ்ஜுலாம்।
அர்பயாமி வலயாத்புர: ஸரே
விஸ்புரத் கநக தைத்ரு பாலிகாம்॥

நீலப்பட்டுநூல் குஞ்சங்களும், பலமணிகளும் சேர்ந்து அமைந்ததால் அழகான இந்த தங்க முழங்கை கவசத்தை ஸமர்பிக்கிறேன்.

(54)

आलवालमिव पुष्पधन्वना
बालविद्रुमलतासु निर्मितम् ।
अङ्गुलीषु विनिधीयतां शनै -
रङ्गुलीयकमिदं मदर्पितम् ॥

ஆலவாலமிவ புஷ்பதன்வநா
பாலவித்ருமலதாஸு நிர்மிதம்।
அங்குலீஷு விநிதீயதாம்சநை:
அங்குலீயகமிதம் மதர்பிதம்॥

ஹேதேவி! இளம் பவழக்கொடிகளுக்கு மன்மதன் அமைத்த பாத்திபோலிருக்கும் இந்த மோதிரத்தை (நான் ஸமர்பித்த) அணியலாமே!

(55)

विजितहरमनोभूमत्तमातङ्गकुम्भ -
स्थलविलुलितकूजत्किङ्किणीजालतुल्याम् ।
अविरतकलनादेरीशचेतो हरन्तीं
विविधमणिनिबद्धां मेखलामर्पयामि ॥

விஜிதஹரமநோபூ மத்த மாதங்ககும்ப-
ஸ்தல விலுலித கூஜத்கிங்கிணீஜாலதுல்யாம்।
அவிரதகலநாதை ரீசசேதோ ஹரந்தீம்
விவதமணிநிபத்தாம் மேகலாமர்பயாமி॥

ஹேதேவி! பரமசிவனை ஜயித்த மன்மதனாகிய மதங்கொண்ட யானையின் மஸ்தகத்தில் சிதறிக் கொஞ்சும் கிங்கிணி மாலையோவென மயக்கமுறச் செய்வதும், இடைவிடாது இனிய ஒலியால் பரமேச்வரனின் மனதை ஈர்ப்பதும், பலமணிகள் கோர்த்து அமைத்ததுமாகிய மேகலையை ஸமர்ப்பிக்கிறேன்.

(56)

व्यालम्बमानवरमौक्तिकगुच्छशोभि
विभ्राजिहाटकपुटद्वयरोचमानम् ।
हेम्ना विनिर्मितमनेकमणिप्रबन्धं
नीवीनिबन्धनगुणं विनिवेदयामि ॥

வ்யாலம்பமாநவரமௌக்திககுச்சசோபி
விப்ராஜிஹாடகபுடத்வயரோசமாநம்।
ஹேம்நா விநிர்மிதமநேக மணிப்ரபந்தம்
நீவீநிபந்தநகுணம் விநிவேதயாமி॥

ஹே தேவி! தொங்கும் முத்துக்குஞ்சத்துடன் அழகிய இரண்டு தங்க முனைப்புகளுடன் கூடிய பல மணிகளிழைத்த வஸ்திர முடிச்சுப் பட்டையை ஸமர்ப்பிக்கிறேன்.

(57)

विनिहितनवलाक्षापङ्कबालातपौघे
मरकतमणिराजीमञ्जुमञ्जीरघोषे ।
अरुणमणिसमुद्यत्कान्तिधाराविचित्र-
स्तव चरणसरोजे हंसकः प्रीतिमेतु ॥

விநிஹித நவலாக்ஷாபங்க பாலாதபௌகே
மரகத மணிராஜீ மஞ்ஜுமஞ்ஜீரகோஷே!
அருண மணிஸமுத்யத் காந்திதாரா விசித்ர:
தவ சரணஸரோஜே ஹம்ஸக: ப்ரீதிமேது॥

ஹேதேவி! புத்தம் புதிய லாக்ஷாரஸத்தையும், இளம் வெயிலையும் ஒத்திருப்பதும், மரகத மணிக்கொத்துக்களால் அழகிய சதங்கையொலியை உடையதுமான உனது திருவடித் தாமரையில் சிவப்பு மணிகளின் ஒளிவீச்சால் அழகான ஹம்ஸகம் உகப்படையட்டுமே!

(58)

निबद्धशितिपट्टकप्रवरगुच्छसंशोभितां
कलक्वणितमञ्जुलां गिरिशचित्तसंमोहिनीम् ।
अमन्दमणिमण्डलीविमलकान्तिकिम्मीरितां
निधेहि पदपङ्कजे कनकघुङ्घुरूमम्बिके ॥

நிபத்த சிதிபட்டகப்ரவரகுச்ச ஸம்சோபிதாம்
கலக்வணித மஞ்ஜுலாம் கிரிசசித்தஸம்மோஹிநீம்।
அமந்த மணிமண்டலீ விமலகாந்தி கிம்மீரிதாம்
நிதேஹி பதபங்கஜே கநககுங்குருமம்பிகே॥

ஹே அம்பிகே! கரும்பட்டு நூல் குஞ்சம் கட்டி, இனிய ஒலி எழுப்பும் பொழுது பரமன் மனதை கொள்ளை கொள்ளும் தங்க குங்குருவை காலில் போட்டுக்கொள். அதில் பதித்த மணிகளின் தெளிவான ஒளி பளபளக்கிறதே.

(59)

विस्फुरत्सहजरागरञ्जिते
शिञ्जितेन कलितां सखीजनैः ।
पद्मरागमणिनूपुरद्वयी-
मर्पयामि तव पादपङ्कजे ॥

விஸ்புரத்ஸஹஜ ராக ரஞ்ஜிதே
சிஞ்ஜிதேந கலிதாம் ஸகீஜநை:।
பத்மராக மணிநூபுரத்வயீம்
அர்பயாமி தவ பாத பங்கஜே॥

ஹேதேவி! இயற்கையாகவே செந்நிறமான உனது திருவடித்தாமரையில் தோழிகள் ஒலியுடன் கூடியமைந்த பத்மராக மணிச்சதங்கையை அர்பணிக்கிறேன்.

(60)

पदाम्बुजमुपासितुं परिगतेन शीतांशुना
कृतां तनुपरम्परामिव दिनान्तरागारुणाम् ।
महेशि नवयावकद्रवभरेण शोणीकृतां
नमामि नखमण्डलीं चरणपङ्कजस्थां तव ॥

பதாம்புஜமுபாஸிதும் பரிகதேந சீதாம்சுநா
க்ருதாம் தனுபரம்பராமிவ திநாந்தராகாருணாம்।
மஹேசி நவயாவகத்ரவபரேண சோணீக்ருதாம்
நமாமி நக மண்டலீம் சரணபங்கஜஸ்தாம் தவ॥

ஹேமஹேசி! உனது திருவடித்தாமரையிலுள்ள நக வரிசையை வணங்குகிறேன். அந்த நகவரிசை, உனது திருவடி ஸேவைக்காக வந்த சந்திரன் தனது வடிவை பன்மடங்காக்கி மாலை நேரமாதலால் செம்மேனியுடன் விளங்குகிறானோ எனத் தோன்றும்படி இருக்கும். உண்மையில் புதுயாவகரஸம் பூசப் பட்டு சிவந்திருப்பவையே அவை.

(61)

आरक्तश्वेतपीतस्फुरदुरुकुसुमैश्चित्रितां पट्टसूत्रै –
देवस्त्रीभिः प्रयत्नादगरुसमुदितैर्धूपितां दिव्यधूपैः ।
उद्यद्गन्धान्धपुष्पंधयनिवहसमारब्धझङ्कारगीतां
चञ्चत्कल्हारमालां परशिवरसिके कण्ठपीठेऽर्पयामि ॥

ஆரக்தச்வேத பீதஸ்புரதுருகுஸுமைஸ்சித்ரிதாம் பட்ட
ஸூத்ரை:
தேவஸ்த்ரீபி: ப்ரயத்னாத கருஸமு திதைர்தூபிதாம்
தூபகந்தை:।
உத்யத்கந்தாந்தபுஷ்பந்தயநிவஹஸமாரப்த ஜங்கார
கீதாம்
சஞ்சத்கல்ஹாரமாலாம் பரசிவரஸிகே
கண்டபீடேऽர்பயாமி॥

ஹே பரமசிவனின் கண்மணியே! உனது கண்டத்தில் தளதள வென்றிருக்கும் தாமரை மலர்மாலையை ஸமர்ப்பிக்கிறேன். அம்மாலை, சிவப்பு, வெள்ளை, மஞ்சள் ஆகிய நிறமுள்ள பெருபுஷ்பங்களாலும் பட்டுக்குஞ்சங்களாலும் அமைக்கப்பட்டது. தேவஸ்திரீகள் முயன்று அகருப்புகையேற்றியது. வாசனை மயக்கத்தால் தேனீக்கள் ஜங்காரம் செய்ய ஹேதுவானது.

(62)

गृहाण परमामृतं कनकपात्रसंस्थापितं
समर्पय मुखाम्बुजे विमलवीटिकामम्बिके ।
विलोकय मुखाम्बुजं मुकुरमण्डले निर्मले
निधेहि मणिपादुकोपरि पदाम्बुजं सुन्दरि ॥

க்ருஹாண பரமாம்ருதம் கநக பாத்ரஸம்ஸ்தாபிதம்
ஸமர்பயமுகாம்புஜே விமலவீடிகாமம்பிகே।
விலோகய முகாம்புஜம் முகுரமண்டலே நிர்மலே
நிதேஹி மணிபாதுகோபரிபதாம்புஜம் ஸுந்தரி॥

ஹே ஸுந்தரி! தங்கத்தட்டில் பரிமாறிய அம்ருதத்தை ஆஸ்வதிக்கலாமே, வாயில் தூயதாம்பூலத்தைச் சுவைக்கலாமே. கண்ணாடியில் முகத்தைக் காணலாமே. திருவடித்தாமரையை மணிபாதுகையில் வைத்துக் கொள்ளலாமே!

(63)

आलम्ब्य स्वसखीं करेण शनकैः सिंहासनादुत्थिता
कूजन्मन्दमरालमञ्जुलगतिप्रोल्लासिभूषाम्बरा ।
आनन्दप्रतिपादकैरुपनिषद्वाक्यैः स्तुता वेधसा
मच्चित्ते स्थिरतामुपैतु गिरिजा यान्ती सभामण्डपम् ॥

ஆலம்ப்யஸ்வஸகீம் கரேணசநகை:
ஸிம்ஹாஸநாத்உத்திதா
கூஜன்மந்தமராள மஞ்ஜுல கதிப்ரோல்
லாஸிபூஷாம் பரா
ஆனந்த ப்ரதிபாதகை ருபநிஷத்வாக்யை:
ஸ்துதாவேதஸா
மச்சித்தே ஸ்திரதாமுபைது கிரிஜா யாந்தீ
ஸபாமண்டபம்॥

ஸ்ரீபார்வதிதேவி, தனது தோழியை பிடித்துக்கொண்டு ஸிம்மாஸனத்திலிருந்து மெல்ல எழுந்து, கூவும் அன்னம் போல் நடந்து வருகையில் பளபளக்கும் பட்டாடை உடுத்தியவளாய், பிரம்மதேவன் ஸ்துதி பாட, ஸபாமண்டபம் போய்க்கொண்டிருக்குமவள் என்மனதில் பதியட்டும்.

(64)

चलन्त्यामम्बायां प्रचलति समस्ते परिजने
सवेगं संयाते कनकलतिकालङ्कृतिभरे ।
समन्तादुत्तालस्फुरितपदसंपातजनितै-
र्झणत्कारैस्तारैर्झणझणितमासीन्मणिगृहम् ॥

சலந்த்யாமம்பாயாம் ப்ரசலதிஸமஸ்தே பரிஜநே
ஸவேகம் ஸம்யாதே கநகலதிகா லங்க்ருதிபரே।
ஸமந்தாதுத்தாலஸ்புரிதபதஸம்பாத ஜநிதை:
ஜணத்காரைஸ்தாரைர் ஜண ஜணிதமாஸீத்மணி
க்ருஹம்॥

தாய் புறப்பட்டு நடக்கும்பொழுது அனைத்து பரிஜனங்களும் உடன் புறப்பட்டுச் செல்கின்றனர். நான்குபுறமும் அடியெடுத்து அடிவைத்து நடக்கும் பொழுது 'ஜன்ஜன்' என்றபேரொலியால் மணிமண்டபமே குரலெழுப்புவது போல் ஆகிறது!

(65)

चञ्चद्वेत्रकराभिरङ्गविलसद्भूषाम्बराभि:पुरो
यान्तीभि: परिचारिकाभिरमरव्राते समुत्सारिते ।
रुद्धे निर्जरसुन्दरीभिरभित: कक्षान्तरे निर्गतं
वन्दे नन्दितशम्भु निर्मलचिदानन्दैकरूपं मह: ॥

சஞ்சத்வேத்ரகராபிரங்கவிலஸத் பூஷாம்பராபி: புரோ
யாந்தீபி: பரிசாரிகாபிரமரவ்ராதே ஸமுத்ஸாரிதே।
ருத்தே நிர்ஜரஸுந்தரீபிரபித: கக்ஷாந்தரே நிர்கதம்
வந்தே நந்தித சம்புநிர்மல சிதானந்தைகரூபம்
மஹ:॥

பிரம்பும் கையுமாக, உடம்பில் பட்டுப்புடவையும் நகைகளும் தளதளக்க முன்னே செல்லும் பணிப்பெண்களால் தேவர்கூட்டம் ஒதுக்கப்பட்டு, தேவஸ்திரீகள் தடுக்கப்பட்டு, வேறு கட்டுவழியாக வெளியில் வந்த, மகிழ்ந்து நிற்கும் சம்புவின் தூய சிதானந்தமயமான ஒளியை கண்ணாரக் கண்டு வணங்குகிறேன்.

(66)

वेधा: पादतले पतत्ययमसौ विष्णुर्नमत्यग्रत:
शम्भुर्देहि दृगञ्चलं सुरपतिं दूरस्थमालोकय ।
इत्येवं परिचारिकाभिरुदिते संमाननां कुर्वती
दृग्द्वन्द्वेन यथोचितं भगवती भूयाद्विभूत्यै मम ॥

வேதா: பாததலே பதத்யயமஸௌ விஷ்ணுர்நமத்யக்ரத:
சம்புர் தேஹித்ருகஞ்சலம் ஸுரபதிம்
தூரஸ்தமாலோகய।
இத்யேவம் பரிசாரிகாபிருதிதேஸம் மாநநாம் குர்வதீ
த்ருக்த்வந்த்வேந யதோசிதம் பகவதீ பூயாத்
விபூத்யைமம॥

'இதோ பிரம்மதேவன் காலடியில் விழுகிறார், முன்னே விஷ்ணுவும் நமஸ்கரிக்கிறார். அதோ சம்புவும் இருக்கிறார், அவருக்கு கடாக்ஷம் கொடு; இந்திரனை தூரத்திலேயே பார்த்து விடு! இவ்வாறு பரிசாரிகைகள் பரிந்துரைக்க, பகவதி, அவரவர்க்கு ஏற்றபடிகண் பார்வையால் மரியாதை செய்து கொண்டிருக்கிறாள். என் செல்வத்திற்கும் அவள்கடாக்ஷமே வேணும்.

(67)

मन्दं चारणसुन्दरीभिरभितो यान्तीभिरुत्कण्ठया
नामोच्चारणपूर्वकं प्रतिदिशं प्रत्येकमावेदितान् ।
वेगादक्षिपथं गतान्सुरगणानालोकयन्ती शनै
र्दित्सन्ती चरणाम्बुजं पथि जगत्पायान्महेशप्रिया ॥

மந்தம் சாரணஸுந்தரீபிரபிதோ யாந்தீபிருத்கண்டயா
நாமோச்சாரண பூர்வகம் ப்ரதிதிசம்
ப்ரத்யேகமாவேதிதாந்।
வேகாதக்ஷிபதம் கதாந்ஸுரகணாநாலோகயந்தீ சநை:
தித்ஸந்தீசணாம்புஜம் பதிஜகத் பாயாத் மஹேச
ப்ரியா॥

ஆவலுடன் முன்னும் பின்னும் செல்கின்ற சாரணமங்கைகள், ஒவ்வொருவராக பெயர்சொல்லி அறிமுகம் செய்து வைக்கும் தேவர்களை சட்டென முன் வந்து கண்டு கொள்ளும் அவர்களை மெல்ல கவனித்து அங்கேயே நமஸ்கரிக்க வைக்கும் ஸ்ரீதேவி உலகைகாக்க வேணும்.

(68)

अग्रे केचन पार्श्वयोः कतिपये पृष्ठे परे प्रस्थिता
आकाशे समवस्थिताः कतिपये दिक्षु स्थिताश्चापरे ।
संमर्दं शनकैरपास्य पुरतो दण्डप्रणामान्मुहुः
कुर्वाणाः कतिचित्सुरा गिरिसुते दृक्पातमिच्छन्ति ते ॥

அக்ரே கேசந பார்ச்வயோ: கதிபயே ப்ருஷ்டே
பரேப்ரஸ்திதா:
ஆகாசே ஸமவஸ்திதா: கதிபயே
திக்ஷுஸ்திதாஸ்சாபரே।
ஸம்மர்தம் சநகை ரபாஸ்ய புரதோ தண்டப்ரணாமான்
முஹு:
குர்வாணா: கதிசித்ஸுராகிரிஸுதே
த்ருக்பாதமிச்சந்திதே॥

ஹே கிரிஸுதே! முன்னும், பக்கங்களிலும், பின்னும், ஆகாயத்திலும், பற்பல திசைகளிலும் நின்று கொண்டு தேவர்கள் மெல்ல மெல்ல கூட்டத்தை விலக்கி தண்டவத்ப்ரணாமங்களைச் செய்து உனது கடைக்கண்பார்வை விழாதா என எதிர்பார்க்கின்றனர்.

(69)

अग्रे गायति किंनरी कलपदं गन्धर्वकान्ताः शनै –
रातोद्यानि च वादयन्ति मधुरं सव्यापसव्यस्थिताः ।
कूजन्नूपुरनादमञ्जु पुरतो नृत्यन्ति दिव्याङ्गना
गच्छन्तः परितः स्तुवन्ति निगमस्तुत्या विरिञ्च्यादयः ॥

அக்ரே காயதிகிந்நரீ கலபதம் கந்தர்வ காந்தா: சநை:
ஆதோத்யாநி ச வாதயந்தி மதுரம்
ஸவ்யாபஸவ்யஸ்திதா:।
கூஜந்நூபுரநாதமஞ்ஜு புரதோ நருத்யந்தி திவ்யாங்கநா:
கச்சந்த: பரித: ஸ்துவந்திநிகமஸ்துத்யா விரிஞ்ச்
யாதய:॥

எதிரில் கிந்நரீ இனிமையாகப் பாடுகிறாள், இடப்புறமும் வலப்புறமுமாக நிற்கின்ற கந்தர்வப் பெண்கள் மெல்ல வாத்யங்களை வாசிக்கிறார்கள். தேவலோக மங்கையர் சதங்கை யொலியுடன் எதிரில் நடனமாடுகின்றனர். நாற்புறமும் பிரம்மன் முதலியோர் வேதஸ்துதியால் ஸ்தோத்ரம் செய்கின்றனர்.

(70)

कस्मैचित्सुचिरादुपासितमहामन्त्रौघसिद्धिं क्रमा-
देकस्मै भवनिःस्पृहाय परमानन्दस्वरूपां गतिम् ।
अन्यस्मै विषयानुरक्तमनसे दीनाय दुःखापहं
द्रव्यं द्वारसमाश्रिताय ददतीं वन्दामहे सुन्दरीम् ॥

கஸ்மை சித்ஸுசிராத் உபாஸிதமஹா
மந்த்ரௌகஸித்திம் க்ரமாத்
ஏகஸ்மைபவநி: ஸ்ப்ருஹாய
பரமானந்தஸ்வரூபாம் கதிம்।
அன்யஸ்மை விஷயானுரக்தமனஸே தீநாய து: காபஹம்
த்ரவ்யம் த்வாரஸமாச்ரிதாய தததீம்
வந்தாமஹே ஸுந்தரீம்॥

வெகுகாலமாக உபாஸனை செய்து வந்த மந்திரத்தின் ஸித்தியை ஒருவருக்கும், மற்றொருவருக்கு ஸம்ஸாரம் வேண்டாததால் பரமானந்த ஸ்வரூபமோக்ஷத்தையும், இன்னு மொரு லௌகிக விஷயங்களில் ஈடுபட்டு ஏழையாய் இருப் பவருக்கு துன்பம் நீக்க த்ரவ்யத்தையும் கொடுத்து அருளும் ஸுந்தரியை வணங்குகிறோம்.

(71)

नम्रीभूय कृताञ्जलिप्रकटितप्रेमप्रसन्नानने
मन्दं गच्छति संनिधौ सविनयं सोत्कण्ठमोघत्रये ।
नानामन्त्रगणं तदर्थमखिलं तत्साधनं तत्फलं
व्याचक्षाणमुदग्रकान्ति कलये यत्किंचिदाद्यं महः ॥

நம்ரீபூய க்ருதாஞ்ஜலிப்ரகடிதப் ரேமப்ரஸந்நாநநே
மந்தம் கச்சதிஸந்நிதௌ ஸவிநயம்
ஶோத்கண்டமோக த்ரயே।
நாநாமந்த்ரகணம் ததர்த்தமகிலம் தத்ஸாதநம் தத்பலம்
வ்யாசக்ஷாணமுதக்ரகாந்தி கலயே
யத்கிஞ்சிதாத்யம் மஹ:॥

கைகூப்பி வணக்கத்துடன் மனதிலுள்ள அன்பை வெளிப்படுத்தி தெளிந்த முகத்தையுடைய பக்தர் மெல்ல ஸந்நிக்கு வந்தபொழுது, பல மந்த்ரங்களையும், அவற்றின் பொருளையும் அதை புரச்சரணம் செய்ய ஸாதனத்தையும், அவற்றின் பயனையும் வியாக்யானம் செய்து கொண்டிருக்கும் மேலான ஒளி படைத்தமுதல் ஒளியை மனதில் தியானிக்கிறேன்.

(72)

तव दहनसदृक्षैरीक्षणैरेव चक्षु-
निखिलपशुजनानां भीषयद्भीषणास्यम् ।
कृतवसति परेशप्रेयसि द्वारि नित्यं
शरभमिथुनमुच्चैर्भक्तियुक्तो नतोऽस्मि ॥

தவதஹநஸத்ருக்ஷை ரீக்ஷணைரேவ சக்ஷு:
நிகில பசுஜநாநாம் பீஷயத் பீஷணாஸ்யம்।
க்ருதவஸதி பரேசப்ரேயஸி த்வாரி நித்யம்
சரபமிதுனமுச் சைர்பக்தியுக்தோ நதோ஽ஸ்மி॥

ஹேதேவி! உன்னுடைய மந்திரவாயிலில் வீற்றிருக்கும் சரபங்களை பக்தியுடன் வணங்குகிறேன். அந்த சரபங்களின் முகம் பயங்கரமாயிருப்பதுடன், நெருப்பு போன்ற தம் கண்களால் மற்ற பிராணிகளின் கண்ணை பயமுறச்செய்வது.

(73)

कल्पान्ते सहसैकदा समुदितानेकार्कतुल्यप्रभां
रत्नस्तम्भनिबद्धकाञ्चनगुणस्फूर्जद्वितानोत्तमाम् ।
कर्पूरागरुगर्भवर्तिकलिकाप्राप्तप्रदीपावलीं
श्रीचक्राकृतिमुल्लसन्मणिगणां वन्दामहे वेदिकाम् ॥

கல்பாந்தே ஸஹஸைகதா ஸமுத்தாநேகார்க
துல்யப்ரபாம்
ரத்னஸ்தம்பநிபத்த காஞ்சனகுணஸ்பூர்ஜத்
விதாநோத்தமாம்।
கர்பூராகருகர்ப வர்திகலிகாப்ராப்தப்மரதீபாவலீம்
ஶ்ரீசக்ராக்ருதிமுல்லஸன்மணிகணாம்
வந்தாமஹே வேதிகாம்॥

ப்ரலயகாலத்தில் திடீரென ஒரே ஸமயத்தில் பலசூர்யர்கள் தோன்றினாற் போல் ஒளிமிக்கதும், ரத்ன ஸ்தம்பங்களில் கட்டிய தங்கக்கம்பியின் மீது அமைந்த விதான முடையதும், கர்பூரம், அகரு இவற்றை உள்ளடக்கிய திரியின் சுடர்தீபம் போல் அமைய ஶ்ரீசக்ரவடியில் அமைந்த வேதிகையை வணங்கிறோம்.

(74)

स्वस्थानस्थितदेवतागणवृते बिन्दौ मुदा स्थापितं
नानारत्नविराजिहेमविलसत्कान्तिच्छटादुर्दिनम् ।
चञ्चत्कौसुमतूलिकासनयुतं कामेश्वराधिष्ठितं
नित्यानन्दनिदानमम्ब सततं वन्दे च सिंहासनम् ॥

ஸ்வஸ்தானஸ்திததேவதா கணவ்ருதே பிந்தௌ
முதாஸ்தாபிதம்
நாநாரத்ன விராஜிஹேமவிலஸத் காந்திச்
சடாதுர்தினம்।
சஞ்சத்கௌஸும தூலிகாஸனயுதம்
காமேச்வராதிஷ்டிதம்
நித்யானந்த நிதானமம்பஸததம் வந்தே ச ஸிம்
ஹாஸநம்॥

அவரவர் இடத்தில் இருக்கும் தேவதைகள் சூழ்ந்த பிந்து மத்தியில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட, பற்பல ரத்னங்கள் பதித்த தங்கத்தினால் நிர்மாணம் செய்யப்பட்ட, பளபளக்கும் புஷ்பதூளிகாஸனம் உடைய, காமேச்வரர் அமர்ந்த, நித்யானந்தத்திற்கு அடிப்படையான ஸிம்ஹாஸனத்தை வணங்குகிறேன்.

(75)

वदद्भिरभितो मुदा जय जयेति बृन्दारकैः
कृताञ्जलिपरम्परा विदधती कृतार्थां दृशा ।
अमन्दमणिमण्डलीखचितहेमसिंहासनं
सखीजनसमावृतं समधितिष्ठ दाक्षायणि ॥

வதத்பிரபிதோ முதா ஜய ஜயேதி ப்ருந்தாரகை:
க்ருதாஞ்ஜலிபரம்பரா விதததீ க்ருதார்த்தா த்ருசா।
அமந்த மணி மண்டலீகசித ஹேமஸிம் ஹாஸனம்
ஸகீஜனஸமாவ்ருதம் ஸமதிதிஷ்ட தாக்ஷாயணி॥

ஹே தாக்ஷாயணி! தேவர்கள் ஜயஜய என்று கோஷம் செய்ய, அவர்களது வந்தனங்களை பார்வையால் அபிநந்தனம் செய்து, ஒளிமிக்க மாணிக்கங்கள் பதித்த ஸிம்மாஸனத்தில் ஸகிஜனங்கள் புடைசூழ அமரலாமே!

(76)

कर्पूरादिकवस्तुजातमखिलं सौवर्णभृङ्गारकं
ताम्बूलस्य करण्डकं मणिमयं चेलाञ्चलं दर्पणम् ।
विस्फूर्जन्मणिपादुके च दधतीः सिंहासनस्याभितः
तिष्ठन्तीः परिचारिकास्तव सदा वन्दामहे सुन्दरि ॥

கஸ்தூராதிக வஸ்துஜாத மகிலம்
ஸௌவர்ணப்ருங்காரகம்
தாம்பூலஸ்ய கரண்டகம் மணிமயம்
சேலாஞ்சலம்தர்பணம்।
விஸ்பூர்ஜன்மணிபாதுகே ச தததீ: ஸிம்ஹாஸநஸ்யாபித:
திஷ்டந்தீ: பரிசாரிகாஸ்தவ ஸதா வந்தாமஹே
ஸுந்தரி॥

ஹே ஸுந்தரி! கர்பூரம் முதலிய வஸ்துக்களையும், சுவர்ண கும்பத்தையும், வெற்றிலைப் பெட்டியையும், பட்டு வஸ்திரத்தையும், கண்ணாடியையும், பாதுகைகளையும் கையில் ஏந்திய வண்ணம் ஸிம்மாஸனத்தின் நாற்புறங்களிலும் நிற்கும் உனது பணிப்பெண்களை வணங்குகிறேன்.

(77)

त्वदमलवपुरुद्यत्कान्तिकल्लोलजालैः
स्फुटमिव दधतीभिर्बाहुविक्षेपलीलाम् ।
मुहुरपि च विधूते चामरग्राहिणीभिः
सितकरकरशुभ्रे चामरे चालयामि ॥

த்வதமல வபுருத்யத் காந்தி கல்லோல ஜாலை:
ஸ்புடமிவ தததீபிர்பாஹுவிக்ஷேபலீலாம்।
முஹுரபிச விதூதே சாமரக் ராஹிணீபி:
ஸிதகரகரசுப்ரே சாமரே சாலயாமி॥

ஹே தேவி! உனது தூய சரீரத்தின் காந்தியலைகளால் தெளிவாய் இருக்கும் படி விளையாட்டாக கையசைத்துக் கொண்டு, சாமரம் வீசும் பெண்களால் வீசப்படும் சந்திரகிரண மெனத்திகழும் சாமரங்களை அசைக்கிறேன்.

(78)

प्रान्तस्फुरद्विमलमौक्तिकगुच्छजालं
चञ्चन्महामणिविचित्रितहेमदण्डम् ।
उद्यत्सहस्रकरमण्डलचारु हेम -
च्छत्रं महेशमहिले विनिवेशयामि ॥

ப்ராந்தஸ்புரத்விமல மௌக்திக குச்ச ஜாலம்
சஞ்சன்மஹாமணி விசித்ரிதஹேமதண்டம்।
உத்யத் ஸஹஸ்ரகர மண்டலசாரு ஹேம-
ச்சத்ரம் மஹேசமஹிலே விநிவேசயாமி॥

ஹேமஹேசன் ப்ரியையே! ஓரங்களில் ஒளிரும் முத்துக் குஞ்சங்களுடையதும், பளபளக்கும் மாணிக்யம் பதித்த தங்கத்தண்டுடன் கூடியதும், ஆயிரம் சூர்யர்கள் போன்று அழகாய் இருப்பதுமான தங்கக்குடையை அமைக்கிறேன்.

(79)

उद्यत्तावकदेहकान्तिपटलीसिन्दूरपूरप्रभा -
शोणीभूतमुदग्रलोहितमणिच्छेदानुकारिच्छवि ।

दूरादादरनिर्मिताञ्जलिपुटैरालोक्यमानं सुर –
व्यूहैः काञ्चनमातपत्रमतुलं वन्दामहे सुन्दरम् ॥

உத்யத்தாவகதேஹ காந்தி படலீஸிந்தூரபூரப்ரபா-
சோணீபூதமுதக்ரலோஹித
மணிச்சேதானுகாரிச்சவி।
தூராதாதர நிர்மிதாஞ்ஜலிபுடை ராலோக்யமாநம் ஸுர-
வ்யூஹை: காஞ்சனமாதபத்ரமதுலம் வந்தாமஹே
ஸுந்தரம்॥

ஹே ஸுந்தரி, உனது தேக காந்தியாகிய சிந்தூர ஒளியால் மிகவும் சிவந்ததும், சிவப்பு மணியின் பிளப்பு போலிருப்பதும், வெகு தூரத்திலிருந்தே கை கூப்பிய வண்ணம் தேவர்கள் தர்சித்து மனமகிழ்வதுமாகிய இணையற்ற தங்கக்குடையை வணங்குகிறேன்.

(80)

सन्तुष्टां परमामृतेन विलसत्कामेश्वराङ्कस्थितां
पुष्पौघैरभिपूजितां भगवतीं त्वां वन्दमाना मुदा ।
स्फूर्जत्तावकदेहरश्मिकलनाप्राप्तस्वरूपाभिदाः
श्रीचक्रावरणस्थिताः सविनयं वन्दामहे देवताः ॥

ஸந்துஷ்டாம் பரமாம்ருதேந விலஸத் காமேச்
வராங்கஸ்திதாம்
புஷ்பௌகைரபிபூஜிதாம் பகவதீம் த்வாம்
வந்தமாநா முதா।
ஸ்பூர்ஜத்தாவகதேஹரச்மி கலநாப்ராப்தஸ்வரூபாபிதா:
ஸ்ரீசக்ராவரணஸ்திதா: ஸவிநயம் வந்தாமஹே
தேவதா:॥

ஹே தேவி! பரமாம்ருதம் அருந்தி மகிழ்ந்து, ஸ்ரீகாமேச்வரரின் மடியிலமர்ந்து, புஷ்பக்குவியலால் பூஜிக்கப்பட்டிருக்கிற உன்னை வந்தனம் செய்யும், உனது தேககாந்திப்பட்டு உருமாறியிருக்கும் ஸ்ரீசக்ரத்தின் ஆவரணத்திலுள்ள தேவதைகளை வணங்குகிறேன்.

(81)

आधारशक्त्यादिकमाकलय्य
मध्ये समस्ताधिकयोगिनीं च ।
मित्रेशनाथादिकमत्र नाथ -
चतुष्टयं शैलसुते नतोऽस्मि ॥

ஆதாரசக்த்யாதிகமாகலய்ய மத்யே
ஸமஸ்தாதிகயோகிநீம்ச।
மித்ரேச நாதாதிகமத்ர நாதசதுஷ்டயம்
சைலஸுதே நதோஸ்மி॥

ஹேபார்வதி! ஆதார சக்தி முதலிய தேவதைகளை தியானித்து நடுவில் யோகிநீயையும், நான்கு நாதர்களையும் வணங்குகிறேன்.

(82)

त्रिपुरासुधार्णवासन-
मारभ्य त्रिपुरमालिनीं यावत् ।
आवरणाष्टकसंस्थित -
मासनषट्कं नमामि परमेशि ॥

த்ரிபுராஸுதார்ணவாஸந மாரப்யத்ரிபுர மாலிநீம்யாவத்।
ஆவரணாஷ்டகஸம்ஸ்திதமாஸநஷட்கம் நமாமி பரமேசி॥

ஹே பரமேச்வரி! த்ரிபுராஸுதார்ணவாஸனம் தொடங்கி த்ரிபுரமாலினிவரையுள்ள எட்டு ஆவரணங்களிலுள்ள தேவதைகளையும், ஆறு ஆஸனங்களையும் நமஸ்கரிக்கிறேன்.

(83)

ईशाने गणपं स्मरामि विचरद्विघ्नान्धकारच्छिदं
वायव्ये वटुकं च कज्जलरुचिं व्यालोपवीतान्वितम् ।
नैर्ऋत्ये महिषासुरप्रमथिनीं दुर्गां च संपूजय -
न्नाग्नेयेऽखिलभक्तरक्षणपरं क्षेत्राधिनाथं भजे ॥

ஈசானே கணபம் ஸ்மராமி விசரத் விக்நாந்தகாரச்சிதம்
வாயவ்யே வடுகம் ச கஜ்ஜலருசிம்
வ்யாலோபவீதான்விதம்।
நைர்ருத்யே மஹிஷாஸுரப்ரமதிநீம் துர்காம்
ச ஸம்பூஜயன்
ஆக்னேயேऽகில பக்தி ரக்ஷணபரம்
க்ஷேத்ராதிநாதம் பஜே॥

ஈசாந திசையில் விக்னங்களையழிக்கும் கணபதியையும் வடமேற்கு திசையில், மை போன்று கருத்திருப்பவரும், நாகயஜ்ஞோப வீதம் தரித்தவருமான வடுகரையும், நைர்ருதிதிசையில் மஹிஷாஸுரமர்த்தினி, துர்கை ஆகியோரையும் பூஜித்து, ஆக்னேய திசையில் எல்லா பக்தர்களையும் ரக்ஷிக்கும் க்ஷேத்ரபாலகரையும் சேவிக்கிறேன்.

(84)

उड्याणजालंधरकामरूप –
पीठानिमान्पूर्णगिरिप्रसक्तान् ।
त्रिकोणदक्षाग्रिमसव्यभाग –
मध्यस्थितान्सिद्धिकरान्नमामि ॥

உட்யாண-ஜாலந்தர-காமரூப-
பீடாநிமான் பூர்ண கிரிப்ரஸக்தான்।
திரிகோணதக்ஷாக்ரிம ஸவ்யபாக-
மத்யஸ்திதான்ஸித்தி கரான் நமாமி॥

ஒட்டியாணம், ஜாலந்தரம், காமரூபம் ஆகிய பீடங்களையும், த்ரிகோணத்தின், வலதுபாகம், முன்பாகம், இடதுபாகம், நடு பாகம் ஆகிய இடங்களிலுள்ள சித்தியைச் செய்யும் தேவதைகளையும் வணங்குகிறேன்.

(85)

लोकेशः पृथिवीपतिर्निगदितो विष्णुर्जलानां प्रभु–
स्तेजोनाथ उमापतिश्च मरुतामीशस्तथा चेश्वरः ।
आकाशाधिपतिः सदाशिव इति प्रेताभिधामागता –
नेतांश्चक्रबहिःस्थितान्सुरगणान्वन्दामहे सादरम् ॥

லோகேச: ப்ருதிவீபதிர்நிகதிதோ
விஷ்ணுர்ஜலாநாம்ப்ரபு:
தேஜோநாத உமாபதிஸ்சமருதாமீசஸ்ததாசேச்வர:।
ஆகாசாதிபதி: ஸதாசிவ இதிப்ரேதாபிதாமாகதாந்
ஏதாந்சக்ரபஹிஸ்திதான்ஸுரகணான்
வந்தாமஹே ஸாதரம்॥

ஸ்ரீசக்ரத்தின் வெளியேயுள்ளவரும், ப்ரேதம் என்ற பெயருள்ளவரும் ஆகிய விஷ்ணு முதல் ஸதாசிவர் வரையிலுள்ள தேவர்களை வணங்குகிறேன்.

(86)

तारानाथकलाप्रवेशनिगमव्याजाद्गतासुप्रथं
त्रैलोक्ये तिथिषु प्रवर्तितकलाकाष्ठादिकालक्रमम् ।
रत्नालंकृतिचित्रवस्त्रललितं कामेश्वरीपूर्वकं
नित्याषोडशकं नमामि लसितं चक्रात्मनोरन्तरे ॥

தாராநாத கலாப்ரவேசநிகம வ்யஜாத்கதாஸுப்ரதம்
த்ரைலோக்யே திதிஷு ப்ரவர்தித
கலாகாஷ்டாதிகாலக்ரமம்।
ரத்னாலங்க்ருத சித்ரவஸ்த்ரலலிதம் காமேச்வரீபூர்வகம்
நித்யாஷோடசகம் நமாமி லஸிதம்
சக்ராத்மநோரந்தரே

ஸ்ரீசக்ரம், ஆத்மா இதனிடையில் விளங்கும் நித்யா ஷோடசகம் என்ற கலை, காஷ்டை என்பனவாகிய கால கணிப்பை வணங்குகிறேன். இவை சந்திரனின் கலை தோன்றி மறையும் வியாஜமாக ஏற்பட்டுள்ள தேவி சம்பந்தமான உண்மை படைப்புகள்.

(87)

हृदि भावितदैवतं प्रयत्ना –
भ्युपदेशानुगृहीतभक्तसंघम् ।
स्वगुरुक्रमसंज्ञचक्रराज
स्थितमोघत्रयमानतोऽस्मि मूर्ध्ना ॥

ஹ்ருதி பாவித தைவதம் ப்ரயத்னா-
ப்யுபதேசானுக்ருஹீத பக்தஸங்கம்।
ஸ்வகுருக்ரமஸம்ஜ்ஞ சக்ர ராஜ-
ஸ்திதமோகத்ரய மாநதோ஽ஸ்மி மூர்த்நா॥

தம் மனதிற்குள்ளே தேவதைகளை எண்ணியவாறு அக்கரையுடன் பக்தசமூகத்தை உபதேசத்தருளும் மூன்று கூட்டத்தாரை தலை வணங்கி நமஸ்கரிக்கிறேன். அவர் நம் குருபரம்பரையின் பெயர் வரிசையில் பட்டவராவர். ஸ்ரீசக்ரத்திலுள்ள வருமாவர்.

(88)

हृदयमथ शिरः शिखाखिलाद्ये
कवचमथो नयनत्रयं च देवि।
मुनि जनपरिचिन्तितं तथास्त्रं
स्फुरतु सदा हृदये षडङ्गमेतत्॥

ஹ்ருதயமத சிர: சிகாகிலாத்யே
கவசமதோ நயநத்ரிதயம் ச தேவி।
முனிஜநபரிசிந்திதம் ததாஸ்த்ரம்
ஸ்புரது ஸதா ஹ்ருதயே ஷடங்கமேதத்॥

ஹேதேவி! முனி ஜனங்கள் ஜபகாலத்தில் ஸ்மரிக்கும் இந்த ஆறு அங்கங்கள் என் மனதில் தோன்றட்டும், அவை ஹ்ருதயம், தலை, கேசம், ஸர்வாவயவம், கவசம், நயனத்ரயம் என்பன.

(89)

त्रैलोक्यमोहनमिति प्रथिते तु चक्रे
चञ्चद्विभूषणगणत्रिपुराधिवासे।
रेखात्रये स्थितवतीरणिमादिसिद्धी-
र्मुद्रा नमामि सततं प्रकटाभिधास्ताः॥

த்ரைலோக்யமோஹனமிதிப்ரதிதே து சக்ரே
சஞ்சத் விபூஷணகண த்ரிபுராதிவாஸே।
ரேகாத்ரயே ஸ்திதவதீரணிமாதிஸித்தீ:
முத்ரா நமாமி ஸததம் ப்ரகடாபிதாஸ்தா:॥

ஹே தேவி! பளபளக்கும் ஆபரணங்கள் கொண்ட திரிபுரையின் வாஸஸ்தலமாகிய 'த்ரைலோக்ய மோஹனம்' என்ற சக்ரத்தில் முக்கோண கோடுகளிலுள்ள அணிமா முதலிய அட்டு சித்திகளையும், பிரசித்தமான முத்ரைகளையும் நமஸ்கரிக்கிறேன்.

(90)

सर्वाशापरिपूरके वसुदलद्वन्द्वेन विभ्राजिते
विस्फूर्जत्त्रिपुरेश्वरीनिवसतौ चक्रे स्थिता नित्यशः ।
कामाकर्षणिकादयो मणिगणभ्राजिष्णुदिव्याम्बरा
योगिन्यः प्रदिशन्तु कांक्षितफलं विख्यातगुप्ताभिधाः ॥

ஸர்வாசாபரிபூரகே வஸுதலத்வந்த்வேந விப்ராஜிதே
விஸ்பூர்ஜத் த்ரிபுரேச்வரீநிவஸதௌ சக்ரே
ஸ்திதா நித்யச:।
காமாகர்ஷணிகாதயோ மணிகணப்ராஜிஷ்ணு
திவ்யாம்பரா
யோகிந்ய: ப்ரதிசந்துகாங்க்ஷிதபலம்
விக்யாதகுப்தாபிதா:॥

எல்லா விருப்பங்களையும் நிறைவேற்றுவனவும், பதினெட்டு தளங்களில் விளங்கும் த்ரிபுரேச்வரீவாஸ ஸ்தலமாகிய ஸ்ரீசக்ரத்தில் எப்பொழுதும் இருந்துவரும் காமாகர்ஷிணீ முதலிய யோகினிகள் எங்கள் விருப்பத்தை தந்து அருளட்டும்.

(91)

महेशि वसुभिर्दलैर्लसति सर्वसंक्षोभणे
विभूषणगणस्फुरत्त्रिपुरसुन्दरीसद्मनि ।
अनङ्गकुसुमादयो विविधभूषणोद्भासिता
दिशन्तु मम कांक्षितं तनुतराश्च गुप्ताभिधाः ॥

மஹேசி வஸுபிர்தலைர்லஸதி ஸர்வஸம்க்ஷோபணே
விபூஷணகணஸ்புரத் த்ரிபுரஸுந்தரீ ஸத்மநி ।
அனங்ககுஸுமாதயோ விவிதபூஷணோத் பாஸிதா
திசந்து மம காங்க்ஷிதம் தனுதராஸ்ச குப்தாபிதாஃ ।

ஹே மஹேச்வரி! எட்டு தளங்களுடன் எல்லோரையும் ஆட்டி வைக்கிற ஸ்ரீத்ரிபுரஸுந்தரியின் சக்ரத்தில் பற்பல ஆபரணங்களுடன் விளங்கும் காமராஜபீஜம் முதலிய அதிசூக்ஷ்மமான மந்த்ரங்கள் எனது விருப்பங்களை கொடுக்கட்டும்.

(92)

लसद्युगदशारके स्फुरति सर्वसौभाग्यदे
शुभाभरणभूषितत्रिपुरवासिनीमन्दिरे ।
स्थिता दधतु मङ्गलं सुभगसर्वसंक्षोभिणी–
मुखाः सकलसिद्धयो विदितसंप्रदायाभिधाः ॥

லஸத்யுகதசாரகே ஸ்புரதி ஸர்வஸௌபாக்யதே
சுபாபரண பூஷிதத்ரிபுரவாஸினீ மந்திரே ।
ஸ்திதா ததது மங்களம் ஸுபகஸர்வஸம்க்ஷோபிணீ
முகாஃ ஸகல ஸித்தயோவிதித ஸம்ப்ரதாயாபிதாஃ ।

எல்லா ஸௌபாக்யங்களையும் கொடுக்கும் ஸ்ரீத்ரிபுரஸுந்தரியின் இருபது தலங்களைக் கொண்ட மந்திரத்தில் (ஸ்ரீசக்ரத்தில்) வசிக்கும் ஸுபக-ஸர்வஸம்க்ஷோபிணீ முதலிய சித்திகள் மங்கலங்களைக் கொடுக்கட்டும்.

(93)

बहिर्दशारे सर्वार्थसाधके त्रिपुराश्रयाः ।
कुलकौलाभिधाः पान्तु सर्वसिद्धिप्रदायकाः ॥

பஹிர்தசாரே ஸர்வார்த்தஸாதகே த்ரிபுராச்ரயாஃ ।
குலகௌலாபிதாஃ பாந்து ஸர்வஸித்திப்ரதாயிகாஃ ॥

எல்லாவற்றையும் ஸாதிக்கும் வெளிப்பத்து தலங்களில் ஸ்ரீ த்ரிபுரசுந்தரியின் ஆட்சியிலுள்ள குல-கௌலாதிகளான ஸித்திகள் எங்களைக் காக்கட்டும்.

(94)

अन्तःशोभिदशारकेऽतिललिते सर्वादिरक्षाकरे
मालिन्या त्रिपुराद्यया विरचितावासे स्थितं नित्यशः।
नानारत्नविभूषणं मणिगणभ्राजिष्णु दिव्याम्बरं
सर्वज्ञादिकशक्तिवृन्दमनिशं वन्दे निगर्भाभिधम्।

அந்தஃசோபிதசாரகேஃதிலலிதே ஸர்வாதிரக்ஷாகரே
மாலின்யா த்ரிபுராத்யயாவிரசிதா வாஸே ஸ்திதம் நித்யசஃ।
நாநாரத்னவிபூஷணம் மணிகண ப்ராஜிஷ்ணு திவ்யாம் பரம்
ஸர்வஜ்ஞாதிக சக்திப்ருந்தமநிசம் வந்தே நிகர்பாபிதம்॥

ஸ்ரீ த்ரிபுரசுந்தரீ சக்ரத்தின் உட்பத்து தலங்களில் எப்பொழுதும் பற்பல ரத்னாபரணங்களும், திவ்யாம்பரமும் துலங்க விளங்கும் ஸர்வஞ்ஞ சக்தி முதலிய (நிகர்பம் என்ற பெயருடன்) சக்திகளை நான் வணங்குகிறேன்.

(95)

सर्वरोगहरेऽष्टारे त्रिपुरासिद्धयान्विते।
रहस्ययोगिनीर्नित्यं वशिन्याद्या नमाम्यहम्॥

ஸர்வரோகஹரேஃஷ்டாரே த்ரிபுராஸித்தயான்விதே।
ரஹஸ்யயோகிநீர்நித்யம் வசிந்யாத்யா நமாம்யஹம்॥

ஸ்ரீ த்ரிபுரசுந்தரீயுடன் கூடியவரும், எல்லா ரோகங்களையும் போக்கும் எட்டு தலங்களில் உள்ளவருமான வசிநீ முதலிய ரஹஸ்யயோகிநீகளை வணங்குகிறேன்.

(96)

चूताशोकविकासिकेतकरजःप्रोद्भासिनीलाम्बुज–
प्रस्फूर्जन्नवमालिकासमुदितैः पुष्पैः शरान्निर्मितान्।

रम्यं पुष्पशरासनं सुललितं पाशं तथा चाङ्कुशं
वन्दे तावकमायुधं परशिवे चक्रान्तराले स्थितम् ॥

சூதாசோக விகாஸிகேதகரஜ: ப்ரோத்பாஸி நீலாம்புஜ
ப்ரஸ்பூர்ஜந்நவமல்லிகா ஸமுதிதை: புஷ்பை:
சரான் நிர்மிதாந்।
ரம்யம் புண்ட்ர சராசனம் ஸுலலிதம்பாசம் ததாசாங்குசம்
வந்தே தாவகமாயுதம் பரசிவே
சக்ராந்தராலேஸ்திதம்॥

ஹே பரசிவே! ஒட்டு மாம்பூ, அசோகம், தாழம்பூ, கருநெய்தல், நவமல்லிகை ஆகிய புஷ்பங்களான அம்புகள், அழகிய கரும்புவில், மெல்லிய பாசம், அங்குசம் இவை உனது சக்ரத்தின் நடுவே உள்ளன. அவற்றை வணங்குகிறேன்.

(97)

त्रिकोण उदितप्रभे जगति सर्वसिद्धिप्रदे
युते त्रिपुरयाम्बया स्थितवती च कामेश्वरी ।
तनोतु मम मङ्गलं सकलशर्म वज्रेश्वरी
करोतु भगमालिनी स्फुरतु मामके चेतसि ॥

த்ரிகோண உதிதப்ரபே ஜகதி ஸர்வ ஸித்திப்ரதே
யுதேத்ரிபுராம்பயா ஸ்திதவதீ ச காமேச்வரீ।
தநோது மங்கலம் ஸகலசர்ம வஜ்ரேஸ்வரீ
கரோது பகமாலிநீ ஸ்புரதுமாமகே சேதஸி॥

உலகில் அனைத்து ஸித்திகளையும் அருளும் த்ரிகோணத்தில் ஸ்ரீத்ரிபுரசுந்தரியுடன் கூடிய காமேச்வரீ எனக்கு மங்கலம் அளிக்கட்டும். வஜ்ரேச்வரீ எனக்கு எல்லா க்ஷேமங்களையும் செய்யட்டும், பகமாலினீ என் மனதில் பிரகாசிக்கட்டும்,

(98)

सर्वानन्दमये समस्तजगतामाकांक्षिते बैन्दवे
भैरव्या त्रिपुराद्यया विरचितावासे स्थिता सुन्दरी ।
आनन्दोल्लसितेक्षणा मणिगणभ्राजिष्णुभूषाम्बरा
विस्फूर्जद्वदना परापररहः सा पातु मां योगिनी ॥

ஸர்வாநந்தமயே ஸமஸ்தஜகதாமாகாங்க்ஷிதே
பைந்தவே
பைரவ்யா த்ரிபுராத்யயா விரசிதாவாஸே
ஸ்திதாஸுந்தரீ ।
ஆநந்தோல்லஸிதேக்ஷணாமணிகண ப்ராஜிஷ்ணு
திவ்யாம்பரா
விஸ்பூர்ஜத்வதநா பராபரரஹஃ ஸாபாதுமாம்
யோகிநீ ॥

அகில உலகும் வேண்டி நிற்கும் ஆனந்தமயமான பிந்துமத்யத்தில் த்ரிபுரையின் தமக்கை பைரவி வாஸம் செய்யுமிடத்தில் குடி கொண்டிருக்கும் சுந்தரி பராபர ரஹஸ்யமாக நிற்கும் யோகினீ என்னை ரக்ஷிப்பாளாக. அவள் கண்கள் ஆனந்தத்தால் மலர்ந்துள்ளன. பற்பல மணிகளால், திவ்ய வஸ்திரத்தால் அவள் தளதளவென பிரகாசிக்கிறாள்.

(99)

उलसत्कनककान्तिभासुरं सौरभस्फुरणवासिताम्बरम् ।
दूरतः परिहृतं मधुव्रतै रर्पयामि तव देवि चम्पकम् ॥

உல்லஸத்கநககாந்தி பாஸுரம் ஸௌரபஸ்புரணவாஸி
தாம்பரம் ।
தூரதஃ பரிஹ்ருதம் மதுவ்ரதைஃ அர்பயாமி தவதேவி
சம்பகம் ॥

ஹே தேவி! பளபளக்கும் தங்கம்போல் மிளிர்வதும், வாசனை மிகுதியால் ஆகாயத்தையும் வாசனையுடையதாக்கு வதும், தேனீக்கள் மொய்க்காததுமான சம்பகத்தை உனக்கு சமர்ப்பிக்கிறேன்.

(100)

वैरमुद्धतमपास्य शम्भुना
मस्तके विनिहितं कलाच्छलात् ।
गन्धलुब्धमधुपाश्रितं सदा
केतकीकुसुममर्पयामि ते ॥

வைரமுத்ததமபாஸ்ய சம்புநா
மஸ்தகே விநிஹிதம் கலாச்சலாத் ।
கந்தலுப்தமதுபாச்ரிதம் வதா
கேதகீகுஸுமமர்பயாமி தே ॥

மூரட்டு வெறுப்பை விட்டு சம்புவே சந்திரக்கலை என்ற ராக்கில் தலையில் சூட்டிக் கொண்டதும், வாசனையால் கவர்ந்த தேனீக்கள் மொய்ப்பதுமான தாழம்பூவை உனக்கு ஸமர்ப்பிக்கிறேன்.

(101)

चूर्णीकृतं द्रागिव पद्मजेन
त्वदाननस्पर्धिसुधांशुबिम्बम् ।
समर्पयामि स्फुटमञ्जलिस्थं
विकासिजातीकुसुमोत्करं ते ॥

சூர்ணிக்ருதம் த்ராகிவ பத்மஜேந
த்வதாநநஸ்பர்திஸுதாம்சு பிம்பம் ।
ஸமர்பயாமி ஸ்புடமஞ்ஜலிஸ்தம்
விகாஸிஜாதீகுஸுமோத்கரம்தே ॥

ஹே தேவி! உனது முகத்துடன் போட்டியிடும் சந்திர பிம்பத்தை சட்டென பிரம்மதேவன் பொடியாக்கிவிட்டானோ என நினைக்கத் தோன்றுமந்த மலர்ந்த ஜாதிமுல்லைப் புஷ்பத்தை கைநிறைய வாரி உனக்கு அர்ப்பிக்கிறேனே!

(102)

अगरुबहलधूपाजस्रसौरभ्यरम्यां
मरकतमणिराजीराजिहारिस्रगाभाम् ।
दिशि विदिशि विसर्पद्गन्धलुब्धालिमालां
वकुलकुसुममालां कण्ठपीठेऽर्पयामि ॥

அகருபஹலதூபாஜஸ்ரஸௌரப்யரம்யாம்
மரகதமணிராஜீராஜிஹாரி ஸ்ரகாபாம் ।

திசிவிதிசி விஸர்பத்கந்தலுப்தாலிமாலாம்
வகுலகுஸுமமாலாம் கண்டபீடே௨ர்பயாமி ॥

அகரு (அகில்) புகை போல் எப்பொழுதும் மணம் கமழும் மகிழம்பூ மாலையை, ஹே தேவி! உனது கழுத்தில் அர்பணம் செய்கிறேனே! அந்தமாலை மரகதமணிமாலை போல் மிக அழகானது. பல திசைகளிலும் வாசனையால் தேனீக்களை கவர்வது.

(103)

ईकारोर्ध्वगबिन्दुराननमधोबिन्दुद्वयं च स्तनौ
त्रैलोक्ये गुरुगम्यमेतदखिलं हार्दं च रेखात्मकम् ।
इत्थं कामकलात्मिकां भगवतीमन्तःसमाराधय -
न्नानन्दाम्बुधिमज्जने प्रलभतामानन्दथुं सज्जनः ॥

ஈகாரோர்த்வகபிந்துராநநமதோ பிந்துத்வயம்
சஸ்தனௌ
த்ரைலோக்யே குருகம்யமேததகிலம் ஹார்தம்
சரேகாத்மகம் ।
இத்தம் காமகலாத்மிகாம் பகவதீமந்த: ஸமாராதயன்
ஆனந்தாம்புதிமஜ்ஜநே ப்ரலபதாமானந்ததும்
ஸஜ்ஜந: ॥

ஈகாரத்தின் மேலே இருக்கும் பிந்துதான் முகமாகும், அதனடியில் இருக்கும் இரண்டு பிந்துக்கள்தான் ஸ்தனங்கள். உலகில் குருவின் அருளால் மட்டும் உணரக்கூடியது இதெல்லாம். ஹ்ருதயம் என்பது கோடு. இவ்விதம் காமகலை ஸ்வரூபிணியான அம்பிகையை அந்தஃகரணத்தில் பூஜிப்பவர் ஆனந்தக் கடலில் மூழ்கி ஆனந்தம் பெறுவர்.

(104)

धूपं तेऽगरुसंभवं भगवति प्रोल्लासिगन्धोद्धुरं
दीपं चैव निवेदयामि महसा हार्दान्धकारच्छिदम् ।
रत्नस्वर्णविनिर्मितेषु परितः पात्रेषु संस्थापितं
नैवेद्यं विनिवेदयामि परमानन्दात्मिके सुन्दरि ॥

தூபம்தேகருஸம்பவம் பகவதி ப்ரோல்லாஸிகந்தோத்தூரம்
தீபம் சைவ நிவேதயாமி மஹஸா ஹார்தாந்த
காரச்சிதம்।
ரத்னஸ்வர்ண விநிர்மிதேஷுபரிதஃ
பாத்ரேஷுஸம்ஸ்தாபிதம்
நைவேத்யம் விநிவேதயாமி பரமானந்தாத்மிகே
ஸுந்தரி॥

பரமானந்த ஸ்வரூபியான ஹே சுந்தரி! உனக்கு அகருவின் தூபத்தையும், ஒளியால் ஹ்ருதயத்தில் அஜ்ஞான இருளைப் போக்கும் தீபத்தையும் நிவேதனம் செய்தபின், ரத்னஸ்வர்ண பாத்ரங்களில் வைத்துள்ள நைவேத்யத்தையும் நிவேதனம் செய்கிறேன்!

(105)

जातीकोरकतुल्यमोदनमिदं सौवर्णपात्रे स्थितं
शुद्धान्नं शुचि मुद्गमाषचणकोद्भूतास्तथा सूपकाः।
प्राज्यं माहिषमाज्यमुत्तममिदं हैयंगवीनं पृथ -
क्पात्रेषु प्रतिपादितं परशिवे तत्सर्वमङ्गीकुरु ॥

ஜாதீகோரகதுல்ய மோதநமிதம் ஸௌவர்ணபாத்ரே
ஸ்திதம்
சுத்தான்னம் சுசி முத்கமாஷசணகோத்பூதா
ஸ்ததா ஸூபகாঃ।
ப்ராஜ்யம் மாஹிஷமாஜ்யம் உத்தமமிதம்
ஹையங்கவீனம்ப்ருதக்
பாத்ரேஷுப்ரதிபாதிதம் பரசிவே
தத்ஸர்வமங்கீகுரு॥

ஹே பரமேச்வரி! ஜாதிமுல்லை மொக்கு போன்ற இந்த ஓதனம் தங்கத் தட்டில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. பயறு, உளுந்து, கடலை இவற்றுடன் கலந்த சூபங்கள், எருமை நெய், உயர்ந்த புத்துருக்குப் பசுநெய் இவை தனித்தனிப் பாத்திரத்தில் வைத்துள்ளது. இவையனைத்தையும் ஏற்றுக் கொள்ளேன்!

(106)

शिम्बीसूरणशाकबिम्बबृहतीकूश्माण्डकोशातकी-
वृन्ताकानि पटोलिकानि मृदुना संसाधितान्यग्निना ।
संपन्नानि च वेसवारविसरैर्दिव्यानि भक्त्या कृता-
न्यग्रे ते विनिवेदयामि गिरिजे सौवर्णपात्रव्रजे ॥

சிம்பீஸூரணசாகபிம்பப்ருஹதீ கூச்மாண்டகோசாதகீ
வ்ருந்தாகாநி படோலிகாநி ம்ருதுநா
ஸம்ஸாதிதான்யக்னிநா
ஸம்பந்நாநிச வேஸவாரவிஸரைர் திவ்யாநி
பக்த்யா க்ருதா
ந்யக்ரே தே விநிவேதயாமி கிரிஜே
ஸௌவர்ணபாத்ரவ்ரஜே ॥

பருப்புள்ளகாய், சேனைக்கிழங்கு, சாகம், கோவை, பவா, பூஷணி, சுரைக்காய், கக்கரிக்காய், புடல் இவற்றை மெதுவான சூட்டில் பக்குவம் செய்து, சுக்குப்பொடி, மிளகுபொடி கலந்து, பக்தியால் திவ்யமாகச் செய்து, ஹே கிரிஜே! உனது முன்னிலையில் சுவர்ண பாத்திரத்தில் பரிமாறி வைத்துள்ளேன் நிவேதனமாக.

(107)

निम्बूकार्द्रकचूतकन्दकदलीकौशातकीकर्कटी-
धात्रीबिल्वकरीरकैर्विरचितान्यानन्दचिद्विग्रहे ।
राजीभिः कटुतैलसैन्धवहरिद्राभिः स्थितान्यातपे
संधानानि निवेदयामि गिरिजे भूरिप्रकाराणि ते ॥

நிம்பூகார்த்ரக சூதகந்த கதலீகௌசாதகீ கர்கடீ
தாத்ரீ பில்வ கரீரகைர்விரசிதான்யாநந்த
சித்விக்ரஹே
ராஜீபிঃ கடுதைல ஸைந்தவ ஹரித்ராபிঃ ஸ்திதான்
யாதபே
ஸந்தாநாநி நிவேதயாமி கிரிஜே பூரிப்ரகாராணிதே॥

நிம்பூகம், இஞ்சி, மா, கந்தம், கதலி, சுரை, வெள்ளரி, நெல்லி, பில்வம், கரீரகம் இவற்றால் பலவித கூட்டுகளை கடுகு,

காரமான எண்ணை, உப்பு, மஞ்சள்பொடி இவற்றுடன் கலந்து தயாரித்து, வெயிலில் காயவைத்தவற்றை, ஹே கிரிஜே! உனக்கு நிவேதனம் செய்கிறேன்.

(108)

सितयाञ्चितलड्डुकव्रजा न्मृदुपूपान्मृदुलाश्च पूरिकाः ।
परमान्नमिदं च पार्वति प्रणयेन प्रतिपादयामि ते ॥

ஸிதயாஞ்சிதலட்டுகவ்ரஜான்ம்ருதுபூபான்
ம்ருதுலாஸ்சபூரிகா:।
பரமான்னமிதம்ச பார்வதி ப்ரணயேந ப்ரதிபாதயாமிதே॥

சர்க்கரை கலந்த லட்டுகள், மென்மையான அப்பங்கள், மெதுவான பூரிகள், பாயஸம் இவற்றை, ஹே பார்வதி! அன்புடன் உனக்கு ஸமர்ப்பிக்கிறேன்.

(109)

दुग्धमेतदनले सुसाधितं
चन्द्रमण्डलनिभं तथा दधि ।
फाणितं शिखरिणीं सितासितां
सर्वमम्ब विनिवेदयामि ते ॥

துக்தமேததநலே ஸுஸாதிதம்
சந்த்ரமண்டலநிபம் ததா ததி।
பாணிதம் சிகரிணீம் ஸிதாஸிதாம்
ஸர்வமம்ப விநிவேதயாமிதே॥

நெருப்பில் நன்கு காய்ச்சிய பாலும், சந்திர மண்டலம் போல் மிக வெண்மையான தயிரும், பாணிதமும் (Molasses) சர்க்கரை கலந்த தயிரும் இவையெல்லாம் ஹே தாயே! உனக்கு ஸமர்ப்பிக்கிறேன்.

(110)

अग्रे ते विनिवेद्य सर्वमनितं नैवेद्यमङ्गीकृतं
ज्ञात्वा भक्तचतुष्टयं प्रथमतो मन्ये सुतृप्तां ततः ।
देवीं त्वां परिशिष्टमम्ब कनकामत्रेषु संस्थापितं
शक्तिभ्यः समुपाहरामि सकलं देवेशि शम्भुप्रिये ॥

அக்ரே தே விநிவேத்ய ஸர்வமமிதம்
நைவேத்யமங்கீக்ருதம்
ஜ்ஞாத்வா பக்தசதுஷ்டயம் ப்ரதமதோ
மன்யே ஸுத்ருப்தாம் தத:।
தேவீம் த்வாம் பரிசிஷ்டமம்ப கநகாமத்ரேஷுஸம்
ஸ்தாபிதம்
சக்திப்ய: ஸமுபாஹராமி ஸகலம் தேவேசி
சம்புப்ரியே॥

ஹே தேவேசி! சம்புவின் ப்ரியையே! முதலில் இவை யெல்லாவற்றையும் உன்முன்னால் நிவேதனம் செய்து, நான்குவித அன்னமும் நீ ஏற்று, அதனால் நன்கு திருப்தியடைந்தாய் என்றும் தெரிந்துகொண்டபின் எஞ்சியுள்ள தங்க பாத்திரத்திலுள் அவற்றை சக்திகளுக்கு ஸமர்ப்பிக்கிறேன்.

(111)

वामेन स्वर्णपात्रीमनुपमपरमान्नेन पूर्णां दधाना-
मन्येन स्वर्णदर्वी निजजनहृदयाभीष्टदां धारयन्तीम्।
सिन्दूरारक्तवस्त्रां विविधमणिलसद्भूषणां मेचकाङ्गीं
तिष्ठन्तीमग्रतस्ते मधुमदमुदितामन्नपूर्णां नमामि॥

வாமேந ஸ்வர்ணபாத்ரீ மனுபம பரமாந்நேன பூர்ணாம்
ததாநாம்
அன்யேந ஸ்வர்ணதர்வீம் நிஜஜநஹ்ருதயா
பீஷ்டதாம் தாரயந்தீம்।
கிந்தூரா ரக்தவஸ்த்ராம் விவிதமணி லஸத்பூஷணாம்
மேசகாங்கீம்
திஷ்டந்தீமக்ரதஸ்தே மதுமதமுதிதா மந்நபூர்ணாம்
நமாமி॥

பாயஸம் நிரம்பிய தங்கப் பாத்ரத்தை இடது கையிலும், வலக்கையில் பக்த ஜனங்களின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றும் தங்கக் கரண்டியையும் வைத்துக்கொண்டு செம்பட்டு அணிந்து, பற்பல மணிகளடங்கிய நகைகளைப் பூண்டு அழகிய திருமேனியுடன் உனது முன்னால் நிற்கும் அந்த அன்ன பூர்ணேச்வரியை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

(112)

पंक्त्योपविष्टान्परितस्तु चक्रं
शक्त्या स्वयालिङ्गितवामभागान् ।
सर्वोपचारैः परिपूज्य भक्त्या
तवाम्बिके पारिषदान्नमामि ॥

பங்க்த்யோபவிஷ்டாந் பரிதஸ்துசக்ரம்
சக்தயாஸ்வயாலிங்கிதவாமபாகான் ।
ஸர்வோபசாரைः பரிபூஜ்ய பக்த்யா
தவாம்பிகே பாரிஷதாந் நமாமி ॥

ஸ்ரீ சக்ரத்தின் நான்கு புறமும் வரிசையாக உட்கார்ந்திருக்கும் தத்தம் சக்தி பரிவாரங்களுடனுமிருக்கும் பாரிஷதர்களை, ஹே அம்பிகே, பக்தியுடன் எல்லா உபசாரங்களையும் செய்து நமஸ்கரிக்கிறேன்.

(113)

परमामृतमत्तसुन्दरी गणमध्यस्थितमर्कभासुरम् ।
परमामृतघूर्णितेक्षणं किमपि ज्योतिरुपास्महे परम् ॥

பரமாம்ருத மத்தஸுந்தரீகணமத்ய ஸ்திதமர்கபாஸுரம் ।
பரமாம்ருதகூர்ணி தேக்ஷணம் கிமபி ஜ்யோதி
ருபாஸ்மஹே பரம் ॥

பாயஸம் சாப்பிட்டு மயக்கம் கொண்ட சுந்தரிகளின் நடுவில் சூர்ய மண்டலம் போல் பிரகாசிக்கும் சொல்லிற் கடங்காத ஒரு பேரொளியை உபாஸிக்கிறேன்.

(114)

दृश्यते तव मुखाम्बुजं शिवे श्रूयते स्फुटमनाहतध्वनिः ।
अर्चने तव गिरामगोचरे न प्रयाति विषयान्तरं मतिः ॥

த்ருச்யதே தவமுகாம்புஜம் சிவே ச்ரூயதே ஸ்புட
மநாஹதத்வநிः ।
அர்சனேதவ கிராமகோசரே நப்ரயாதிவிஷயாந்தரம்
மதிः ॥

ஹே சிவையே! உனது முககமலம் தெரிவதன்றி, உன்னை அர்ச்சிக்கும் பொழுது அநாஹதநாடியின் ஒலி கேட்பதன்றி வேறு விஷயத்தில் என் மனம் செல்லவில்லை.

(115)

त्वन्मुखाम्बुजविलोकनोल्लस-
प्रेमनिश्चलविलोचनद्वयीम् ।
उन्मनीमुपगतां सभामिमां
भावयामि परमेशि तावकीम् ॥

த்வன்முகாம்புஜ விலோகநோல்லஸத்
ப்ரேமநிஸ்சலவிலோசனத்வயீம்।
உன்மநீமுபகதாம் ஸபாமிமாம்
பாவயாமி பரமேசி தாவகீம் ॥

ஹே பரமேச்வரி! உனது முககமலத்தைப் பார்த்து மலர்ந்த அன்பு மிளிரும் கண்களையுடைய உனது உன்மநீ நிலையை மட்டுமே இந்த ஸபையை வந்துள்ளதாக பாவிக்கிறேன்.

(116)

चक्षुः पश्यतु नेह किञ्चन परं घ्राणं न वा जिघ्रतु
श्रोत्रं हन्त श्रृणोतु न त्वगपि न स्पर्शं समालम्बताम् ।
जिह्वा वेत्तु न वा रसं मम परं युष्मत्स्वरूपामृते
नित्यानन्दविघूर्णमाननयने नित्यं मनो मज्जतु ॥

சக்ஷுः பச்யது நேஹ கிஞ்சனபரம் க்ராணம் நவாஜிக்ரது
ச்ரோத்ரம் ஹந்த ச்ருணோது ந த்வகபி நஸ்பர்சம்
ஸமாலம்பதாம்।
ஜிஹ்வா வேத்து ந வா ரஸம் மம பரம் யுஷ்மத்ஸ்வரூ
பாம்ருதே
நியானந்தவிகூர்ணமாநநயநே நித்யம் மநோ
மஜ்ஜது॥

நித்யானந்தத்தில் நிறைந்து சுழலும் கண்களையுடைய உமது ஸ்வரூபாம்ருதத்தில் என் மனம் நித்யம் மூழ்கட்டும்; ஹே தேவி! என்கண் வேறு எதையும் பார்க்க வேண்டாம், என் மூக்கும் வேறு எதையும் முகர வேண்டாம், காதும் வேறெதையும் கேட்க வேண்டாம், எனது உடல் தோல் வேறு எந்த ஸ்பர்சத்தையும் நாட வேண்டாம், நாக்கு வேறு எந்த ரசத்தையும் ருசிக்க வேண்டாம்.

(117)

यस्त्वां पश्यति पार्वति प्रतिदिनं ध्यानेन तेजोमयीं
मन्ये सुन्दरि तत्त्वमेतदखिलं वेदेषु निष्ठां गतम् ।
यस्तस्मिन्समये तवार्चनविधावानन्दसान्द्राशयो
यातोऽहं तदभिन्नतां परशिवे सोऽयं प्रसादस्तव ॥

யஸ்த்வாம் பச்யதி பார்வதி ப்ரதிதினம் த்யாநேந
தேஜோமயீம்
மன்யேஸுந்தரிதத்வமேத தகிலம் வேதேஷு
நிஷ்டாம் கதம்।
யஸ்தஸ்மிந்ஸமயே தவார்சனவிதாவானந்த
ஸாந்த்ராசயோ
யாதோ஽ஹம் ததபின்னதாம் பரசிவே ஸோ஽யம்
ப்ராஸத்ஸ்தவ॥

ஹே பார்வதி! எவரொருவர் தினந்தோறும் தியானத்தின் மூலம் ஒளிமயமான உன்னைப் பார்க்கிறாரோ, அதுவேதான் வேதத்தில் நிலைத்த தத்வமாகும். எவர் உமது அர்ச்சனையில் ஈடுபட்டு ஆனந்தமக்னநாக இருக்கிறாரோ அவரோடு ஒன்றிவிடுகிறேனே அதுவே உனது கருணையால் கிடைத்த பிரசாதமாகும்.

(118)

गणाधिनाथं वटुकं च योगिनीः
क्षेत्राधिनाथं च विदिक्चतुष्टये ।
सर्वोपचारैः परिपूज्य भक्तितो
निवेदयामो बलिमुक्तयुक्तिभिः ॥

கணாதிநாதம் வடுகம் ச யோகிநீঃ
க்ஷேத்ராதிநாதம்ச விதிக்சதுஷ்டயே।
ஸர்வோபசாரைঃ பரிபூஜ்ய பக்திதோ
நிவேதயாமோ பலிமுக்தயுக்திபிঃ॥

ஸ்ரீ கணபதியையும், வடுகரையும், யோகினிகளையும், நான்கு திசைகளிலும் க்ஷேத்ரபாலரையும் பக்தியுடன் எல்லா

உபசாரங்களுடன் பூஜித்து பின் சாஸ்த்ர முறையில் பலியையும் நிவேதனம் செய்கிறேன்.

(119)

वीणामुपान्ते खलु वादयन्त्यै
निवेद्य शेषं खलु शेषिकायै ।
सौवर्णभृङ्गारविनिर्गतेन
जलेन शुद्धाचमनं विधेहि ॥

வீணாமுபாந்தே கலு வாதயந்த்யை
நிவேத்ய சேஷம் கலுசேஷிகாயை।
ஸௌவர்ணப்ருங்கார விநிர்கதேந
ஜலேந சுத்தாசமநம் விதேஹி॥

அருகில் வீணை வாசிக்கும் சேஷிகைக்கு எஞ்சியதை நிவேதனம் செய்தபின் தங்கக் கிண்டியிலிருந்து சுத்த ஜலம் விட்டு சுத்த-ஆசமனம் செய்யலாமே.

(120)

ताम्बूलं विनिवेदयामि विलसत्कर्पूरकस्तूरिका-
जातीपूगलवङ्गचूर्णखदिरैर्भक्त्या समुल्लासितम् ।
स्फूर्जद्रत्नसमुद्गकप्रणिहितं सौवर्णपात्रे स्थितै-
र्दीपैरुज्ज्वलमन्नचूर्णरचितैरारार्तिकं गृह्यताम् ॥

தாம்பூலம் விநிவேதயாமி விலஸத்கர்பூரகஸ்தூரிகா
ஜாதீபூக லவங்க சூர்ண கதிரைः பக்த்யாஸமுல்லா
ஸிதம்
ஸ்பூர்ஜத்ரத்ன ஸமுத்கக ப்ரணிஹிதம்
ஸௌவர்ணபாத்ரே ஸ்திதைः
தீபைருஜ்வல மன்னசூர்ணரசிதைராராத்திகம்
க்ருஹ்யதாம்॥

ஹே தேவி! கர்பூரம், கஸ்தூரி, ஜாதிக்காய், பாக்கு, லவங்க சூர்ணம், கதிரம் இவற்றாலானதும் பக்தியுடன் ஸமர்பித்ததுமான தாம்பூலம் நிவேதனம் செய்கிறேன். தங்கத்தட்டில் உள்ள தீபங்களால் மாப்பொடி கலந்த ஆரத்தியை ஏற்கலாமே!

(121)

काचिद्गायति किंनरी कलपदं वाद्यं दधानोर्वशी
रम्भा नृत्यति केलिमञ्जुलपदं मातः पुरस्तात्तव ।
कृत्यं प्रोज्झ्य सुरस्त्रियो मधुमदव्याघूर्णमानेक्षणं
नित्यानन्दसुधाम्बुधिं तव मुखं पश्यन्ति हृष्यन्ति च ॥

காசித் காயதி கிந்நரீ கலபதம் வாத்யம் ததாநோர்வசீ
ரம்பாந்ருத்யதி கேலிமஞ் ஜுலபதம் மாதః
புரஸ்தாத்தவ ।
க்ருத்யம் ப்ரோஜ்ஜ்ய ஸுரஸ்த்ரியோ மதுமதவ்யாகூர்ண
மாணேக்ஷணம்
நித்யானந்தஸுதாம்புதிம் தவமுகம் பச்யந்தி
ஹ்ருஷ்யந்திச ॥

ஊர்வசி என்ற கிந்நர ஸ்திரீ வாத்யம் தாங்கி இனிய பதமுள்ள கானத்தைப் பாடுகிறாள். ஹே தாயே! உன் முன்னால் ரம்பை கேலியாக கால்களை வைத்து நடனமாடுகிறாள், மற்ற தேவலோக மங்கையரும் தத்தம் வேலைகளை விட்டுவிட்டு, மதுமதம் காரணமாக கண் சுழல உனது நித்யானந்த - அம்ருதக் கடலாகிய முகத்தைப் பார்த்துப் பார்த்து மகிழ்கிறார்களே!

(122)

ताम्बूलोल्लासिवक्त्रैस्त्वदमलवदनालोकनोल्लासिनेत्रै-
श्चक्रस्थैः शक्तिसंघैः परिहृतविषयासङ्गमाकर्ण्यमानम् ।
गीतज्ञाभिः प्रकामं मधुरसमधुरं वादितं किंनरीभि-
र्वीणाझंकारनादं कलय परशिवानन्दसंधानहेतोः ॥

தாம்பூலோத்பாஸிவக்த்ரைஸ்த்வதமலவதநா
லோகநோல்லாஸி நேத்ரைஃ
சக்ரஸ்தைஃ சக்திஸங்கைஃ பரிஹ்ருதவிஷயா
ஸங்கமாகர்ண்யமாநம் ।
கீதஜ்ஞாபிஃ ப்ரகாமம் மதுரஸமதுரம் வாதிதம் கிந்நரீபிஃ
வீணாஜங்காரநாதம் கலய பரசிவாநந்தஸந்தான
ஹேதோஃ ॥

தாம்பூலம் தரித்ததால் அழகான முகத்தையும், உனது தூய வதனத்தைக் கண்டு மலர்ந்த கண்களையும் உடைய புரீசக்ரத்திலுள்ள சக்திகள், வேறு விஷயங்களைநீக்கி மகிழ்கிறார்கள். கேட்டு மகிழத்தக்க ஸங்கீதம் நன்கறிந்த கிந்நரிகள் மதுவென இனிய வீணை வாசிப்பதை கேளேன். அது பரிவையின் ஆனந்தத்தைக் கூட்டுவிக்குமே!

(123)

अर्चाविधौ ज्ञानलवोऽपि दूरे
दूरे तदापादकवस्तुजातम् ।
प्रदक्षिणीकृत्य ततोऽर्चनं ते
पञ्चोपचारात्मकमर्पयामि ॥

அர்சாவிதௌ ஜ்ஞானலவோऽபிதூரே
தூரே ததாபாதகவஸ்து ஜாதம்।
ப்ரதக்ஷிணீக்ருத்ய ததோऽர்சனம்தே
பஞ்சோபசாராத்மக மர்பயாமி॥

தேவி! பூஜை செய்யும் விதம் பற்றி சிறிதேனுமில்லை ஜ்ஞானம். அந்தபூஜைக்குரிய வஸ்துக்களும் என்னிடம் இல்லை. அதனால், பஞ்சோபசார முன்னடக்கிய ப்ரதக்ஷிணம் செய்து, அர்சனத்தை உனக்கு ஸமர்ப்பிக்கிறேன்.

(124)

यथेप्सितमनोगतप्रकटितोपचारार्चितां
निजावरणदेवतागणवृतां सुरेशस्थिताम् ।
कृताञ्जलिपुटो मुहुः कलितभूमिरष्टाङ्गकै-
र्नमामि भगवत्यहं त्रिपुरसुन्दरि त्राहि माम् ॥

யதேப்ஸிதமனோகதப்ரகடிதோபசாரார்சிதாம்
நிஜாவரணதேவதாகண வ்ருதாம்
ஸுரேசஸ்திதாம்।
க்ருதாஞ்ஜலி புடோ முஹு: கலிதபூமிரஷ்டாங்கை:
நமாமி பகவத்யஹம் த்ரிபுரஸுந்தரி த்ராஹிமாம்॥

ஹே பகவதி! த்ரிபுரஸுந்தரி! விரும்பியபடி, மனம் போன போக்கில் உபசாரங்களைக் காட்டி அர்ச்சித்து, ஆவரண தேவதைகளையும் சேர்த்து, கைகூப்பிய வணணம் பூமியில்எட்டு அங்கங்களும் பதியும்படியாக நமஸ்கரிக்கிறேன். நீ என்னைக் காக்கவேணும் அம்மா!

(125)

विज्ञप्तीरवधेहि मे सुमहता यत्नेन ते संनिधिं
प्राप्तं मामिह कान्दिशीकमधुना मातर्न दूरीकुरु ।
चित्तं त्वत्पदभावने व्यभिचरेद्दृग्वाक्च मे जातु चे –
त्तत्सौम्ये स्वगुणैर्बधान न यथा भूयो विनिर्गच्छति ॥

விஜ்ஞப்தீரவதேஹிமே ஸுமஹதாயத்நேந தேஸந்நிதிம்
ப்ராப்தம் மாமிஹ காந்திசீகமதுநா மாதர் ந தூரீகுரு।
சித்தம் த்வத்பதபாவநே வ்யபிசரேத்த்ருக்வாக்சமே
ஜாதுசேத்
தத்ஸௌம்யே ஸ்வகுணைர் பதாந ந யதா பூயோ
விநிர்கச்சதி॥

தேவி! எனது விண்ணபத்தையும் கேளேன்! மிகப் பிரயாசையுடன் உனது ஸந்நிதிக்கு வந்துள்ளேன். எங்கு போவ தெனத்தெரியாத என்னை, ஹே தாயே! தள்ளி ஒதுக்கிவிடாதே! உன்னை சரியாகப் புரிந்துகொள்ள, என் கண்ணோ, வாக்கோ ஒருவேளை தப்பிவிட்டால், ஹே சௌம்யே, உனது குணங்களால் அவற்றைக் கட்டி விடு. பிறகும் வேறெங்கும் போகாதபடிச் செய்துவிடு!

(126)

क्वाहं मन्दमतिः क्व चेदमखिलैरेकान्तभक्तैः स्तुतं
ध्यातं देवि तथापि ते स्वमनसा श्रीपादुकापूजनम् ।
कादाचित्कमदीयचिन्तनविधौ संतुष्टया शर्मदं
स्तोत्रं देवतया तया प्रकटितं मन्ये मदीयानने ॥

க்வாஹம் மந்தமதிః க்வசேதமகிலைரேகாந்தபக்தைஃ
ஸ்துதம்
த்யாதம் தேவி ததாபி தே ஸ்வமநஸா
ஸ்ரீபாதுகாபூஜநம்।

காதாசித்கமதீய சிந்தநவிதௌ ஸந்துஷ்டயா சர்மதம்
ஸ்தோத்ரம் தேவதயா ஹ்ருதயா ப்ரகடிதம்மந்யே
மதீயாநநே ॥

தேவி! நான் மந்தமதிதானே! ஏகாந்த பக்தியுடையவர் செய்யும் ஸ்தோத்ரம் நான் எப்படி செய்ய முடியும்? எனினும் என் மனப்போக்கில் தங்கள் திருவடி பூஜை செய்ய எண்ணினேன். எப்பொழுதாவது என் எண்ணத்தை மெச்சி அந்த தேவதை சந்தோஷித்திருக்க வேண்டும். அதனாலன்றோ என் வாக்கில் க்ஷேமத்தையளிக்கும் ஸ்தோத்ரத்தை வெளியிடச் செய்திருக்கிறது அந்த தேவதை!

(127)

नित्यार्चनमिदं चित्ते भाव्यमानं सदा मया ।
निबद्धं विविधैः पद्यैरनुगृह्णातु सुन्दरी ॥

நித்யார்சனமிதம் சித்தே பாவ்யமாநம்ஸதாமயா ।
நிபத்தம் விவிதைঃ பத்யைঃ அனுக்ருஹ்ணாதுஸுந்தரீ ॥

இந்த நித்யபூஜை எப்பொழுதும் எனது மனதில் தோன்றி வந்தது. இப்பொழுது பற்பல பத்யங்களில் அது உருவாக்கப்பட்டது. ஸ்ரீத்ரிபுரசுந்தரீ என்னை மன்னித்து அருள் பாலிப்பாளாக!

த்ரிபுரஸுந்தரீ மானஸ பூஜா ஸ்தோத்ரம் முற்றிற்று

